

Finnish
Concerned Then Convinced
62-0610E

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Vakuuttunut, sitten huolestunut

Southern Pines, NC, USA

10.6.1962, iltakokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Uskotteko te?

²¹² Nyt joku ilmestyi tänne eteeni. Tässä se on, joku. Se on nainen. Hänellä on syöpä rinnassa. Rouva Rhodes, usko Herraan Jeesukseen Kristukseen. En tunne tätä naista. Jumala tuntee hänet. “Jos voit uskoa, kaikki asiat ovat mahdollisia...”

²¹³ Eräs mies istuu siellä rukoillen, hän on Tulsasta. Herra Harwood, usko Herraan Jeesukseen Kristukseen. Mene. Ole parantunut. Usko...?... En tunne tuota miestä. En ole koskaan elämässäni nähnyt häntä. Me olemme vieraita, mutta se on totta. Miksi? Hän kosketti jotakin!

²¹⁴ Oletteko vakuuttuneita? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Oletteko vakuuttuneita että Jumala pitää Sanansa? [“Aamen.”] Jos olette vakuuttuneita, kuinka monella teistä on joku tarve?

²¹⁵ Nyt, varmasti niin kuin tuo nainen kaivolla ajatteli... Kysykää näiltä ihmisiltä. Menkää puhumaan heille, missä heitä onkin...

²¹⁶ Näen toisen. Kyllä toisen. Kuulkaahan, katsokaa onko se oikein tai ei. No niin, Se kiertää rakennusta. Koko rakennus on voideltu, koko tämä paikka. Olen vakuuttunut että Jeesuksen Kristuksen Läsnäolo tulee parantamaan jokaisen henkilön täällä.

²¹⁷ Oletteko te samoin vakuuttuneita? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Oletteko vakuuttuneita, että se mitä kerron teille, on Totuus? [“Aamen.”] Silloin käsken teitä nousemaan ylös ja vastaanottamaan parantumisenne Jeesuksen Kristuksen Nimessä! Jos olette vakuuttuneita, kohottakaa kätenne Hänelle ja ylistäkää Häntä.

²¹⁸ Taivaallinen Isä, täyttäköön Pyhä Henki tämän rakennuksen, kunnes he ovat vakuuttuneita, että Saatana on voitettu.

²¹⁹ Jeesuksen Kristuksen Nimessä, Saatana, tule ulos tästä paikasta! Me olemme vakuuttuneita, että tämä on Jeesuksen Kristuksen Läsnäolo on täällä. Ja se tapahtuu. Aamen.

Vakuuttunut, sitten huolestunut

¹ Kiitoksia paljon, veli Parker.

Hyvää iltaa ystävät. On hyvä olla täällä jälleen tänä iltana. Ja arvaan, että te olette väsyneet istumaan ja kuuntelemaan minua. Ja minä olen tullut niin väsyneeksi, käheäksi, vähän käheäksi saarnattuani niin kovasti.

² Puhuin juuri veli Parkerin kanssa siellä ja sanoin hänelle, että uskon tämän olevan yhden parhaista kokouksista, missä Herra on antanut minun olla pitkään aikaan. Se ei ole ollut mitenkään suuri kokous, tähän tiedätte, mitä tarkoitan, mutta ei liian suuri. Kovin monet eivät ole osallistuneet, mutta sen laatu, se on ollut ihmeellistä. Ihmisten uskoko? Oi, näyttää siltä, kuin mitä tahansa voisi tapahtua! Minä pidän sen kaltaisesta kokouksesta, mistä voi tuntea, että mitä tahansa voi tapahtua, milloin tahansa. Ja minä pidän siitä. Ja olen varma, että on oleva pysyviä tuloksia, ja ne tulevat tuomaan itsensä julki.

³ Minä todella ihailen teidän kärsivällisyyttänne istua ja kuunnella minun saarnaavan tunteja. Ja sitten tulette takaisin seuraavana iltana. Te todella kestätte paljon! Niinpä minä... Tiedän, että teillä on paljon hyvää kärsivällisyyttä. No niin, me olemme...

⁴ Haluan sanoa kaikkien meidän puolestamme, että me olemme kiitollisia teille, veli Thomasille. En osaa ilmaista sitä, mitä tunnen veli Thomasia kohtaan. Ajattelin tuntevani hänet, mutta olin sekoittanut hänet jonkun muun kanssa. Sain tilaisuuden puristaa kättä hänen kalliin, pikku vaimonsa kanssa. Ja hän on todella Kristuksen palvelija. Ja toivon todella, jos Herra suo, että polkumme risteisivät vielä monta kertaa tässä elämässä.

⁵ Ja jos olisin yksi teistä ihmisistä, jotka asuvat täällä päin, niin hänen seurakuntansa olisi se paikka, jossa minä kävisin. Niinpä minä, minä pidän miehestä, joka...

⁶ [Veli Parker sanoo: “Minä vihaan keskeyttää veli Branhamia tällä tavalla, mutta mielestäni se käy tässä tapauksessa. Kiitän häntä noista kohteliaisuuksista ja kauniista asioista, joita hän sanoi. Ihmettelenpä, jos

ihmiset tällä, ja kaikki konventtiin osallistuneet, toivoisitte, että hän tulisi uudelleen takaisin. Mitä olette mieltä? Kaikki haluavat sitä?” Seurakunta taputtaa käsiään.] Kiitoksia. [“Itse asiassa, haluaisitteko hänen tulevan takaisin ensi kesäkuussa ja vain istuvan kanssamme? Jos toivotte, niin nouskaa seisomaan? Nouskaa vaan.”] Kiitos. [“Hyvä on. Voitte istuutua.”] Kiitos teille oikein paljon. Se on todella mukavaa. Kiitos sinulle veli Parker. Olen niin kovasti...

⁷ [Joku puhuu veli Branhamille.]

⁸ Hän sanoi, että kaikki kulut ovat maksetut, ja kaikkea. Me arvostamme teidän kaikkien hienoa yhteistyötänne ja apuanne, koska, tiedättehan, on kallista pitää näitä konventeja. Ja niinpä kaikki on maksettu. Se on kovasti hienoa! Me olemme niin kiitollisia...

⁹ Herra on pelastanut ja parantanut, ja kaikenlaista on tapahtunut. Niinpä me olemme onnellisia, kun näemme tämän. En haluaisi nähdä tämän kokouksen menevän historiaan, mutta se on tuleva esiin jälleen tulevaisuudessa, ja me tulemme näkemään sen tulokset.

¹⁰ No niin, me haluamme kiittää jokaista uudestaan niistä pienistä lahjoista, joita te lähetitte minulle tämän ajan kuluessa. Minä arvostan sitä hyvin, hyvin paljon.

¹¹ Ja nyt me menemme vierailemaan veli Bigbeen luona South Carolinassa, Columbuksessa, Etelä-Karolinassa. Ja meidän tulee olla siellä huomenillalla ja tiistai-iltana veli Bigbeen kanssa. Sitten me menemme länsirannikolle.

¹² Haluan pyytää teitä, ja sitten sieltä, luulisin, päätettyämme tämän kampanjakerroksen sinne, haluan mennä Afrikkaan. Australiaan ja Uuteen-Seelantiin ja sen kautta. Voisinko pyytää teitä rukoilemaan puolestani, että Jumala tulisi auttamaan minua? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Kiitoksia teille oikein paljon.

¹³ Ja me olemme hyvin kiitollisia kaikista asioista. Sanon tämän itseni ja niiden ihmisten puolesta, jotka ovat käymässä täällä Jeffersonvillen Tabernaakkelista. Minulla on mukana... tai joidenkin luotettujen ja diakonien ja ystävieni puolesta, jotka ovat sieltä.

¹⁴ Meidän pastorimme on täällä. Minulla ei ole ollut tilaisuutta tavata veli Nevilleä. Otaksun, että hänet on esitelty, onko hänet? [Veli Parker sanoo: “Kyllä.”] Kyllä. Veli Neville? Missä sinä olet, veli Orman? En

käsissäsi. Tee kanssamme mitä näet sopivaksi. Jeesuksen Nimessä. Aamen

Jotakin tapahtui. Olen vakuuttunut, että Jumala on täällä.

²⁰⁵ Antoiko hän rukoukortteja, yhtään rukoukorttia? [“Joku vastaa: “Ei.”] Ei. Me emme tarvitse niitä. Olen vakuuttunut, että Hän on täällä. Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: “Kyllä.”]

²⁰⁶ Jos olette perin pohjin vakuuttuneita, sanokaa, “Jeesus, minä kosketan Sinua heikkouksieni tunnolla. Minä uskon, että veli Branham on kertonut Totuuden. Hän on vain ihminen. Sinä olet Jumala. Mutta minä uskon, että hän on kertonut Totuuden, koska Se on Sana. Anna sen tapahtua, Herra. Anna hänen puhua minulle ja kertoa minulle. Tee minut vakuuttuneeksi.”

²⁰⁷ Täällä Se jo on kokouksessa. Tuo rouva, joka istuu siellä, hän rukoilee hermostollisen tilan vuoksi. Hänen pieni kehityksessä jälkeenyäännyt tyttärensä on hänen kanssaan. Tuleeko hän uskomaan sen? Sairas äiti kotona. Pidä usko, älä epäile! Sinä voit saada sen, mitä olet pyytänyt.

²⁰⁸ Olen vakuuttunut, että tuo sama Enkeli, joka tuli alas Miehen muodossa ja puhui Abrahamille selkensä teltaan päin käännettynä, on sama, joka on täällä tänä iltana. Hän lupasi sen olevan. Minä uskon, että tuo sama Enkeli voitelee meidät, koska Se oli Jumala. Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Hyvä on, Saara, täällä jossakin, puhu sinä Jumalalle. Olen vakuuttunut, sisar. Olen vakuuttunut, veli. Tiedän, että se on Totuus. Varmasti on.

²⁰⁹ Siellä istuu eräs nainen takanani. Hänellä on sydänvika. Hän istuu suoraan takanani. En tunne häntä. Hän on seisomassa edessäni. Hän on keski-ikäinen nainen. Hän ei ole täältä. Hän on Virginiasta. Rouva Stocks, Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi. Hän istuu juuri tässä. Tämä on hän, juuri tässä. Uskotko?

²¹⁰ Uskotko sinä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] “Jos voit uskoa, kaikki asiat ovat mahdollisia...”

²¹¹ Mitä sinä siitä ajattelet, rouva? Sinä ja minä olemme vieraita toisillemme? Uskotko minun olevan Hänen profeettansa? Uskotko sinä? Sinulla on päässä vaiva. Kyliä. Sinun nimesi on rouva Moore. Jos se on oikein, kohota kätesi. Mene kotiin ja ole parantunut.

kaksikymmentävuotias. Olen ollut vakuuttunut tuosta päivästä lähtien, kun Hän kohtasi minut täällä virralla! Halleluja! Olen vakuuttunut, että Hän on täällä nyt! Olen vakuuttunut, että tämä Tulipatsas on sama Tulipatsas, joka oli Israelin kanssa erämaassa. Se on sama Tulipatsas Seurakunnan kanssa näissä viimeisissä päivissä. Kunnia! Olen vakuuttunut, että Se on oikein! Olen antanut elämäni Sen puolesta! Olen jättänyt kotini ja kaiken muun, antanut kaiken Sille. Olen vakuuttunut, että Se on Totuus!

¹⁹⁹ Olen vakuuttunut, että Hän on täällä nyt! Olen vakuuttunut, että tämä Henki, joka on täällä nyt, on Pyhä Henki! Olen vakuuttunut, että olemme kastetut Hänen Henkeensä juuri nyt! Tiedän, että Se on Totuus. Olen perin pohjin vakuuttunut, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ainiaan. Olen vakuuttunut, täydellisesti vakuuttunut.

²⁰⁰ Tuo Enkeli kohtasi minut täällä ja sanoi minulle mitä tehdä. Olen seissyt tuhansien ja kymmenien tuhansien pakanain edessä. Te sanotte: "Etkö ole peloissasi?" En ole! Olen vakuuttunut, että Se tuli Jumalalta! Olen vakuuttunut, koska se oli Kirjoituksen mukaista! Olen vakuuttunut, että Se on Herran Enkeli. Uskon sen kaikella, mitä sydämessäni on. Olen vakuuttunut, että jos me pyydämme Jumalalta mitä tahansa, Hän antaa sen meille. Hän on täällä. Älkää olko peloissanne. Hän on täällä.

²⁰¹ Olen vakuuttunut, että se Henki, jonka tunnette, on Pyhä Henki, joka liikkuu meissä. Olen vakuuttunut, että se on Kristus. Aamen! Olen vakuuttunut juuri nyt, että tämä, mitä katselen edessäni, tämä Valokehä, olen vakuuttunut, että Se on Pyhä Henki. Olen vakuuttunut, että silmieni yllä on näky! Tiedän, että se on. Aamen! Annan haasteen jokaiselle perkeleelle maailmassa tällä hetkellä! Hän on Jumala. Kristus ei ole vain profeetta. Hän on Jumala, ei mitään sitä vähempää.

²⁰² Kumartakaamme päämme hetkeksi. En yksinkertaisesti voi enää saarnata, on sellainen voitelu! [Tyhjä kohta nauhassa.]

²⁰³ Siunattu olkoon Herran Nimi. Olen perin pohjin vakuuttunut, että Hän on Jeesus Kristus, sama eilen, tänään ja ainiaan.

²⁰⁴ Taivaallinen Isä, olen vakuuttunut, että se olet Sinä. Minä rukoulen Jumala, että kun jätän tämän puhujanlavan tänä iltana, että Sinä tulisit tekemään jotakin erikoista. Todista ihmisille vielä kerran, että se olet Sinä. Jätän tämän kuulijakunnan Sinulle. Herra, me olemme Sinun

voi nähdä sinua siellä. Oi! Siellä aivan takana! Tulehan tänne eteen hetkeksi!

¹⁵ Tämän miehen minä tiedän olevan todellisen Kristuksen palvelijan. Hän oli läpikotaisin metodisti, ja sitten hän vastaanotti Pyhän Hengen. Nyt hän on Pyhän Hengen metodisti. Tämä on meidän arvoisa pastorimme.

¹⁶ Haluan puristaa kättäsi, veli Neville. [Veli Neville sanoo: "Kiitoksia. Jumala siunatkoon sinua. Mukava nähdä sinua."] Kiitoksia. Onko teillä istuimet...?...

¹⁷ Olen tuntenut veli Nevillen vuosia, ja hänen sulaisen, pienen vaimonsa, jopa ennen kuin he menivät naimisiin. Ja niinä vuosina, jotka olen tuntenut hänet, ei hän ole koskaan muuttunut hitustakaan, tai ainoastaan mennyt ylemmäksi Jumalassa. Siinä kaikki. Mutta hän on luotettava. Me rakastamme häntä nyt pastorina. Hän on ollut siellä vuosia, ja me toivomme hänen pysyvän, kunnes Jeesus tulee, jos se on Herran tahto.

¹⁸ Ja etkö sinä haluaisi sanoa jotakin ihmisille, veli Neville?

¹⁹ [Veli Neville sanoo: "No niin, olen todella iloinen ollessani tällä tämän Jumalan miehen seurana, jonka kanssa minulla on ollut etuoikeus olla tekemisissä näiden kymmenen vuoden ajan. En tiedä olenko ollut hyvä Geehasi tai en, mutta olen yrittänyt kantaa tämän Jumalan miehen sauvaa. Hän on enemmän kuin ystävä minulle. Hän on ollut, niin kuin sanotaan, isä evankeliumissa minulle, vaikkakin olen häntä muutaman vuoden iäkkäämpi."]

²⁰ ["Mutta olen myös niin iloinen ollessani tässä kokouksessa. Jokin sai minusta otteen tällä Southern Pinessa, niin että pidän tästä paikasta todella paljon. Ja olen nauttinut siitä suunnattomasti. Tiedän, että Jumalalla oli käsi elämässäni pystyessäni tulemaan tänne ja olemaan veli Branhamin kanssa tässä kokouksessa. No niin, olen ollut niin iloinen täällä olostani ja siitä, että asiat ovat menneet niin jouhevasti ja niin ihanasti, että en voi tarpeeksi ylistää Herraa tänä iltana kaikesta tästä."]

²¹ ["Mutta kaikkein eniten, kuten sanoin tullessani tänne, minulle on yksi asia ylitse muiden koko kokouksessa, ja se on Jumalan Sana. Aamen. En tahtoisi... Jos en koskaan näe henkilön parantuvan, jos en

koskaan näe kenenkään rukoilevan sairaan puolesta, jos vain Jumala jatkaa Sanansa antamista minulle, niin siinä on sydämeni ilo, joka täyttää sieluni ja tulee jalkapohjistani päälakeeni asti, tämä Herran Sana. Ja, aamen.”]

²² [“Olen iloinen, että Jumala on siunannut tämän hetken Jumalan palvelijaa ja profeettaa. Ja olen kokenut siunauksen tulevan hänestä minulle, joten olen niin iloinen ollessani täällä. Toivon, että te kaikki tunnette samalla tavalla, kuin minä tunnen näissä kokouksissa. Jumala on todella siunannut palvelijaansa täällä tässä paikassa. Syy siihen miksi tiedän sen, on se, että hän ilmaisi sen hetki sitten. Ja suuret ja valtavat asiat, joita meillä on uskossa tänä iltana.”]

²³ [“Sen sijaan Raamattu opettaa meille, että meillä ei tarvitse nähdä asioita. Kaikki se, mitä me tarvitsemme rukoillessamme, on uskoa ja me olemme jo saaneet sen. Aamen. Minulla on jo ne nyt, koska Jumala tekee näitä ihmeellisiä asioita tämän pastorimme, Jumalan palvelijan ja profeetan, veli Branhamin kautta. Ja siunatkoon Jumala häntä aina ja edelleen varjeltakoon häntä Hänen Tiellään. Ylistys Herralle!”]

Jumala siunatkoon sinua, veli Neville, koko sydämestämme.

²⁴ Tiedättehän, kun te menette retkelle, jos jokin on kiinnitettynä johonkin puuhun jossakin, te ette tiedä onko se yhä siellä seuraavalla kerralla, näettehän, koska se on vain asetettu sinne, kiinnitetty tai jotakin. Mutta jos te tiedätte, että siellä on vanha tammipuu, joka on pysynyt vakaana, te voitte hyvin ajatella pääsyä tuon puun alle lepäämään. Sellainen on veli Neville, aivan sama joka päivä, vain menen suoraan eteenpäin. Niinpä olen niin iloinen siitä.

²⁵ Minulla on täällä eräs toinen veli, erään seurakuntamme sisarseurakunnan pastori sieltä, ja jos hän ei tule tänne eteen, niin haluan hänen nousevan seisomaan. Veli Junior Jackson, toinen metodisti, joka on täytetty Pyhällä Hengellä. Junior Jackson, missä sinä olet? Veli Junior Jackson, Pyhällä Hengellä täytetty metodisti. Haluatko sanoa jotakin, tai onko mitään mitä haluaisit sanoa? Hyvä on.

²⁶ Toinen täällä on veli Palmer. Toinen veljistämme täällä. Haluaisitko nousta seisomaan, veli Palmer? Hän on pastori Maconista, Georgiasta, ja on yksi ystävästämme.

¹⁹¹ Hän sanoi: “Me tiedämme, että Messias, jota kutsutaan Kristukseksi, kun Hän tulee, Hän tulee kertomaan meille nuo asiat. Mutta Sinun täytyy olla profeetta.” Jeesus sanoi: “Minä olen Hän.”

¹⁹² Silloin hän oli vakuuttunut, koska hän tiesi Kirjoituksen sanovan niin, ja tässä Se oli. Hän oli vakuuttunut, ja sitten hän oli huolestunut. Hän meni kertomaan muille.

¹⁹³ Nyt Jeesus oli vakuuttunut, että Hän tulisi nousemaan ylös kolmantena päivänä. Hän oli niin vakuuttunut, että Hän sanoi: “Hävittääkää tämä temppeli, ja Minä nostan sen ylös kolmantena päivänä.”

¹⁹⁴ Miksi? Daavid, Kirjoituksissa, innoituksen alla, profeetta. Daavid oli profeetta, tiedättehän. Daavid, innoituksen alla, profetoi ja sanoi: “Minä en ole jättävä Hänen sieluaan helvettiin enkä ole salliva Pyhäni nähdä turmeltumista.”

¹⁹⁵ Hän tiesi, että johonkin aikaan, seitsemänkymmenen kahden tunnin kuluessa, ennen kuin mätäneminen alkaisi tuossa ruumiissa, hän nousisi ylös. Seitsemänkymmentäkaksi tuntia on kolme päivää ja yötä. Hän sanoi: “Hävittääkää se, ja Minä nostan sen ylös jälleen.” Hän oli perin pohjin vakuuttunut! Kyllä, että Hän nostaisi sen ylös jälleen. Hän tiesi, etteivät Kirjoitukset voineet pettää. Halleluja!

¹⁹⁶ Minä olen vakuuttunut, että Hän on sama eilen, tänään ja ainiaan! Olen vakuuttunut palvelustehtävästä ja Sanomasta, jota saarnaan. Olen vakuuttunut, että Se on Totuus. Olen vakuuttunut, että me elämme viimeisissä päivissä! Olen vakuuttunut, että juuri se Henki, joka on yllänne, on Pyhä Henki! Kunnia!

¹⁹⁷ Olen perin pohjin vakuuttunut! Olen vakuuttunut, että Pyhän Hengen tie on oikea! Olen vakuuttunut, että Raamatun tie on Totuus! Olen vakuuttunut, että tämä on Jeesus Kristus täällä nyt! Olen vakuuttunut, että jos me uskomme Häneen tällä hetkellä, olen vakuuttunut, että Hän parantaa jokaisen sairaan henkilön hetkessä, silmän räpäyksessä! Olen vakuuttunut, että Hän vuodattaa Pyhän Hengen tämän paikan ylle, kunnes on sellainen huuto, että on vaikeata sanoa mitä tapahtuu.

¹⁹⁸ Olen vakuuttunut! Minä uskon sen koko sydämelläni! Ei siksi, että olen vanha mies. Saarnasin sitä, kun olin nuorukainen, en yli

¹⁸⁴ Äidillä oli tapana sanoa: “Kuinka voisitte saada verta nauriista, kun siinä ei ole mitään verta!” Se on totta.

¹⁸⁵ “Minun lampaani kuulevat Minun Ääneni.” He tuntevat Sanan. Mikä on Hänen Äänensä? Tässä Se on. Näitä uskontunnustuksia he eivät seuraa, vaan he kuulevat Minun Ääneni. He seuraavat Sitä.

¹⁸⁶ Tuo nainen kaivolla oli perin pohjin vakuuttunut. Sitten hän oli huolestunut siitä, että myös hänen omaisensa näkisivät tuon Merkin ja uskoisivat Sen. Tultuaan vakuuttuneeksi siitä, että se oli Messias, koska Hän oli kertonut hänelle, mikä hänen vaivansa oli, hän sanoi: “Herra, me tiedämme, että kun Messias tulee, niin Hän tulee tekemään tuon.”

¹⁸⁷ Hän sanoi: “Minä olen Hän.” Hän tiesi, että mies, joka voi tehdä sen kaltaisen asian, myös varmasti kertoisi Totuuden. Oi! Kyllä, mies, jota Jumala käyttäisi sellaisella tavalla, ei valehtelisi! Niin se on. Hän kertoo teille Totuuden. Hän sanoi: “Minä olen Hän.”

¹⁸⁸ Ja hän oli niin innoissaan, kun tuo Valo murtautui lävitse tuon Sanan päälle, että hän juoksi kaupunkiin. Hän oli perin pohjin vakuuttunut huolimatta siitä tuliko hänen tehdä eitä tai ei. Hän juoksi kaupunkiin ja kertoi noille rabeille ja papeille ja kaikille miehille kaduilla ja markkinapaikoilla ja kävi jokaisessa ruokatavarakaupassa kadun varrella todistaen: “Tulkaa katsomaan Miestä, joka kertoi minulle ne asiat, joita olen tehnyt. Ottakaa Raamattunne. Katsokaa kirjakääröistänne. Eikö ole Totuus, että se on itse Messias?” Hän oli vakuuttunut! Hän on nouseva tuomiolla ja on tuomitseva tuhansia ihmisiä Yhdysvalloista ja täältä kaikkialta. Hän varmasti on tekävä sen.

¹⁸⁹ Tiedättekö, Jeesus sanoi: “Etelän kuningatar on nouseva tuomiolla ja on tuomitseva heidät, koska hän tuli kuullakseen viisauden lahjaa, joka Salomolle oli, erottamista. Ja Hän sanoi: “Suurempi kuin Salomo on tässä.” Varmasti. Mutta yhä ihmiset eivät halunneet uskoa Häntä. Varmasti eivät.

¹⁹⁰ Tämä nainen oli vakuuttunut ja hän halusi omiensa olevan vakuuttuneita. Näettekö, sen jälkeen, kun hän itse oli vakuuttunut, hän tuli huolestuneeksi omistaan! Hän tiesi, että se oli Messias. Hän tiesi, mitä Raamattu sanoi tapahtuvan, kun Messias tulisi.

²⁷ Ja veli Fred Sothmann, tiedän hänen olevan täällä. Hän on yksi seurakuntamme luotetuista. Missä sinä olet, Fred? Jossakin täällä, siellä hän seisoo aivan takana.

²⁸ Veli Banks Wood, missä olet veli Banks? Hän on yksi luotetuistamme.

²⁹ Veli Banks oli Jehovan Todistaja, tiedättehän. Hän tuli kokoukseen, ja hänellä oli raajarikkoinen poika, David, jonka jalka oli kutistunut polion takia. Ja olin telttakokouksessa, ja ensin hän oli nähnyt... Hän oli siellä Dallasissa tuona iltana, tai se oli Houstonissa, kun Pyhä Henki tuli alas tuon Valon muodossa, ja he ottivat Siitä valokuvan. Veli Wood oli siellä. Enkä tuntenut häntä silloin. Ja niin hän sai kokoon tarpeeksi rahaa. Hän on rakennusurakoitsija. Hän tuli seuraavaan kokoukseen. Minä menin sieltä meren ylitse, ja sieltä toiseen kokoukseen. Ja hänellä oli mukanaan poikansa, joka oli raajarikkoinen poliosta. Ja kun seisoin siellä Pyhän Hengen voitelun alla, Se meni väkijoukon ylitse, puhui hänelle. Kertoi hänelle kaiken siitä. Käski häntä nousta seisomaan.

³⁰ David, missä sinä olet? Onko hän täällä tänä iltana? Tuo poika, joka oli rampa. Siinä hän on. Daavid, jos ihmiset eivät usko, että Jumala voi parantaa miehen, jonka jalka on vääntynyt poliosta, niin toivoisin, että kävelisit siellä hetken näyttääksesi kuinka osaat kävellä. Ei minään julkisena näytöksenä vaan todistuksena. Näettekö? Ei edes ontumista tai mitään muuta sellaista, hän on täydellisesti normaali ja terve. On todella ihmeellistä, mitä meidän Herramme voi tehdä. Jos Hän nyt tekee sen hänelle, niin miksi Hän ei tekisi sitä jollekin muulle? Varmasti! Jos meillä vain voi olla sellainen usko.

³¹ Ja nyt, tietenkin, te kaikki olette tulleet tuntemaan veli Benin täällä. Tiedättehän tämän miehen, jonka äänen te voitte kuulla kaikki ylitse sanovan: “Aamen!” Kerron teille vähän, en haluaisi sanoa tätä hänestä, hänen vaimonsa istuu siellä. Me kaikki rakastamme Beniä. Ja se tapahtui ennen kuin hän oli naimisissa. Olin länsirannikolla, ja tuo poika on kotoisin eteläisestä Indianasta.

³² Olin siellä länsirannikolla saarnaamassa eräänä iltana baptisteille, San Fernando Valleyssä. Suuri teltti oli täynnä ihmisiä... No niin, he ovat jotenkin hienostuneita ihmisiä, tiedättehän. Olin juuri saarnaamassa, kun äkkiä kuulin kirkumista. Siellä heilui musta hiuskuontalo aivan kuin joku meksikolainen. Kaksi suurta jalkaa

ilmassa pystyssä ja kädet sillä tavalla. Pysähdyin ja sanoin: “Ben, mistä maailmassa sinä tänne olet tullut?” Siellä hän oli.

³³ Jumala siunatkoon sinua, Ben. Ei muuta kuin nouse seisomaan, nouse vain seisomaan, sinä ja vaimosi! Me vain haluaisimme ihmisten... Veli Ben, hän on se, joka saa aikaan nämä “aamenet” täällä nurkassa. Jumala siunatkoon sinua. [Veli Ben Bryant sanoo: “Pyytäisin rukoustasi. Me luotamme, että menemme lähetyskentälle ennen pitkää, vuoristoon, veli Branham.”] Aamen! Jumala siunatkoon sinua.

³⁴ Veli Way, toinen lähetysaarnaja, yrittää päästä lähtemään lähetyskentille. Hän on kanssamme tänä iltana. Me tunnemme hänet. Hän on oleskellut meidän suunnallamme jonkun aikaa. Missä olet, veli Way? Oletko kokouksessa. Juuri tässä, ja myös hänen vaimonsa. Ja nyt voin sanoa teille, että sota Englannin ja Norjan välillä on selvitetty. Hän on englantilainen, ja hänen vaimonsa on norjalainen. Se on kaikki ohitse. He ovat mukavia ihmisiä. Kyllä vaan, sota on kokonaan ohitse.

³⁵ Veli Boze oli luonamme eräänä iltana näyttämässä kuviaan ja hän sanoi: “Siellä on eräs nainen...”, ja se oli sisar Sothmann. Toivoisin, että saisin hänet seisomaan Fredin kanssa täällä jossakin. He ovat mukavia ihmisiä, ja hän on myös norjalainen. Ja tietenkin, veli Boze on ruotsalainen. Ja hän sanoi: “Hum, hum”, tähän tiedätte kuinka Joseph sen tekee. Ja hän sanoi: “Täällä on eräs rouva, sisar, joka on norjalainen.” Ja hän sanoi: “Tietenkään, jos ette voi olla ruotsalainen, on hyvä olla norjalainen.”

³⁶ Ulos tultuamme, hän katsoi minua, ja minä sanoin: “Tietenkin, Joseph, on paha juttu, että me emme voi kaikki olla irlantilaisia.” Minä sanoin... Niinpä meillä kaikilla on siellä huumorintajua.

³⁷ Veli Higginbotham, missä sinä olet? Hän on täällä jossakin. Toinen jumalainen mies sieltä meiltä päin. Eräs joka oli seurakuntamme luotettuna siellä vuosikausia. Ja hänen ystävänsä, sisar Arganbright, sisar Ruth Arganbright. Uskon, että hän on istumassa aivan tässä käytävän vieressä. Nousehan ylös! Kuinka monet tuntevat Minor Arganbrightin? Yhden Täyden Evankeliumin Liikemiesten varapresidenteistä, hänen serkkunsa.

mukaan minä olen totteleva ja olen oleva täytetty Pyhällä Hengellä.” Siinä se on teille! Jos olette vakuuttuneita, että Hän pitää Sanansa. Mutta ensin teidän on oltava vakuuttuneita.

¹⁸⁰ Tuo nainen, jolla oli verenvuoto, hän oli vakuuttunut. Ei väliä sillä, mitä rabbi sanoi, mitä pappi sanoi, mitä hänen aviomiehensä sanoi, mitä kuka tahansa muu sanoi, hän sanoi: “Tämä on Pyhä Mies. Hän on Jumalan Poika. Ja jos voin koskettaa Hänen vaatteensa reunusta, niin siinä on kaikki, mitä minun täytyy tehdä. Olen vakuuttunut, että tulen terveeksi.” Vaikka lääkärit sanoivatkin: “Hän ei voi tulla terveeksi”, hän kuitenkin sanoi: “Voin tulla terveeksi, jos vain voin koskettaa Hänen vaatteensa reunusta.” Hän oli vakuuttunut.

¹⁸¹ Tuo nainen kaivolla oli vakuuttunut, että Hän oli Messias. Kun hän oli nähnyt tuon kirjoituksenmukaisen merkin, jonka hän tiesi Messiaan tekävän. Kuten sanoin tänä aamuna, että siellä lepäsi ennalta määrätty Elämä, ja niin pian kuin vedet olivat vuodatetut tuon Elämän Sanan päälle, jonka Jumala oli ennalta määrännyt maailman perustamisesta, hän näki Sen [Veli Branham napsauttaa sormiaan.] näin nopeasti. Kun siellä taas oli saarnaajia, jotka eivät nähneet Sitä. Pappeja, jotka eivät nähneet Sitä. Ylipappeja, jotka eivät nähneet Sitä. Suuria kirkonmiehiä, jotka eivät nähneet sitä, vaan kutsuivat sitä perkeleeksi. Ja tuo kurja pieni portto siellä, Jumala oli ennalta määrännyt sen maailman perustamisesta. Jos te koskaan olette siellä, oli teidät myös ennalta määrätty.

¹⁸² No niin, Raamattu sanoo että “antikristus viimeisissä päivissä tulisi olemaan niin uskonnollinen ja niin paljon todellisen kaltainen, että se pettäisi jopa Valitutkin, jos se olisi mahdollista.” Mutta heitä se ei petä! Oikein! “Hän pettäisi kaikki maan päällä asuvaliset, joiden nimet eivät olleet kirjoitetut Karitsan Elämän Kirjassa.” Viime herätyksestä lähtien! Se ei kuulosta Raamatulta, eihän? [Seurakunta sanoo: “Ei.”] Vaan maailman perustamisesta lähtien! Heitä ei tulla pettämään, koska he lepäävät tarkalleen tuolla Sanalla. Kun he näkevät noiden asioiden ilmestyvän [Veli Branham napsauttaa sormiaan.], se on Elämä. He käsittävät sen juuri sillä hetkellä.

¹⁸³ Muut kulkevat ympäri sanoen: “Ah, ei siinä ole mitään.” Näettekö, he eivät ole vakuuttuneita. Siellä ei ole mitään vakuuttamaan heitä, heissä ei ole mitään millä uskoa.

¹⁷² Ensin hän sanoi Jeesukselle: “Pieni tyttöni on nyt kuollut, mutta olen vakuuttunut.” Halleluja! “Tule laskemaan kätesi hänen päälleen, ja hän tulee olemaan kunnossa.” Vakuuttunutko?

¹⁷³ Hän oli kuullut Jeesuksesta. Hän tiesi Hänen Sanansa. Syvällä sydämessään hän oli salauskovainen. Hän uskoi, että se oli Jumalan Poika. Hän oli perin pohjin vakuuttunut siitä. Tiedätekö, eikö se ole outoa? Jumala pani hänet pakon eteen.

¹⁷⁴ Jumala tietää kuinka pakottaa teidät. Oikein. Joskus Hän antaa teille sairauden, ja kaikkea muuta, vain pakottaakseen teidät näyttämään värinne, sen mitä te olette.

¹⁷⁵ Hän pakotti hänet. Jairus oli pakotettu uskomaan se. Niinpä hän sitten osoitti, mitä hän oli. Hän sanoi: “Jos Sinä tulet ja lasket kätesi tyttöni päälle, vaikka hän on kuollut, on hän elävä.” Oi, minä pidän siitä!

Uskon, että myös Martta sanoi saman asian.

Jeesus myös oli vakuuttunut siitä.

¹⁷⁶ Tuo roomalainen sotilas, sadanpäämies, hän oli vakuuttunut, että jos hän vain voisi saada Jeesuksen sanomaan Sanan. Kuunnelkaa tuota sotilasta, roomalaista pakanaa. Hän sanoi: “Minä olen mies, jolla on arvovalta. Minä sanon tälle miehelle, sotilaalle: ‘Mene sinä tuonne’, ja hän menee. Ja minä sanon tälle: ‘Tule’, ja hän tulee.” Miksi? Hän oli häntä ylempi. Mitä hän todisti? “Jeesus, Sinä olet ylempi kaikkia tauteja. Sinä olet yli sen kaiken. Jos vain voin kuulla Sinun sanovan Sanan, tulee palvelijani elämään. Olen täysin vakuuttunut siitä.”

Ja sitten kaiken sen jälkeen, me emme vieläkään ole vakuuttuneita, näettekö?

¹⁷⁷ Mitä se oli? Jeesus sanoi, että se oli suuri usko. Hän ei löytänyt sitä Israelissa. “Vain puhu Sana.”

¹⁷⁸ Tässä se on, juuri tässä: “Kun sinä rukoulet, usko saavasi se, mitä pyydät, ja olet saava sen. Jos te sanotte tälle vuorelle: ‘Siirry’, ettekä epäile sydämessänne, vaan uskotte, että se, mitä olette sanoneet, tulee tapahtumaan, te voitte saada sen, mitä olette sanoneet.”

¹⁷⁹ Sitten tunnustakaa! Mitä? “Hänen haavojensa kautta olen parannettu. Hänen armostaan olen pelastettu. Hänen lupauksensa

³⁸ Oi, jos olen jättänyt jonkun pois... Olen ylpeä teistä jokaisesta. Olen iloinen, että olette täällä kanssamme. Me emme tiedä... ketkä tulevat ja menevät...

³⁹ Myös veli ja sisar Dauch istuvat siellä, ja sisar Brown, veli Brown.

⁴⁰ Veli McKinney, toinen metodistisaarnaaja, jolla on Pyhä Henki. Missä sinä olet, veli McKinney? Missä päin sinä olet täällä? Toinen täysiverinen metodisti. Niin se on. Ja nyt hänellä on Pyhän Hengen kaste, ja hän käy eteenpäin Jumalan puolesta.

⁴¹ Pat Tyler, toinen hyvä ystäväni, joka on istumassa täällä. Veli Pat, nousehan seisomaan! Te kaikki voitte tuntea Pat Tylerin. Kiitoksia, veli Pat. Jumala siunatkoon sinua. Hän oli lainsuojaton, pistoolisankari, tappaja. Herra pelasti hänet ja teki hänestä pyhän. Hän kulkee peukalokyydillä yli maan seuraten kokousten mukana.

⁴² Tiedätekö, ajattellessani näitä ihmisiä sitä, mistä he ovat tulleet, ajattelen Hebrealaiskirjeen 11. lukua, niitä, jotka olivat poikkisahattuja, ja jotka harhailivat vuohen- ja lampaannahoissa, joiden arvoinen maailma ei ollut.” He kaikki kantavat tätä todistusta.

⁴³ Tom Simpson, missä on Tom? Tuliko hän tänne? Ajattelin nähneeni hänen autonsa täällä ulkona. Hän ja hänen perheensä, ajattelin hänen olevan täällä. Ehkä olin erehtynyt. Kyllä, hypähdähän ylös ja alas niin kuin korkki kalan syödessä siellä, “bump-bump”, sillä tavalla. Hyvä on.

⁴⁴ Herra siunatkoon teitä kaikkia. Me olemme onnellisia ollessamme täällä. Täällä on toisiakin Georgiasta ja eri paikoista. Ja me olemme iloisia, että te kaikki olette täällä, ja että tapaamme vanhoja ystäviämme.

⁴⁵ Näenkö sisar Peckinpaughin Chicagosta? Ajattelin näkeväni. Ja sisar Little hänen vieressään ja sisar D’amico, kalliita rakkaita ihmisiä Chicagosta, tuo naisryhmä, joka on ollut hyvin rakas minulle.

⁴⁶ Ja toiset jotka istuvat täällä. Tämä veli, en voi muistaa hänen nimeään, jostakin Georgiasta. Minä, oi se on, he vain ovat sillä tavalla, kaikki aina täällä ympärillä. Me olemme iloisia ollessamme tässä seurassa.

⁴⁷ Vanhalla veli Bosworthilla oli tapana sanoa minulle, “Veli Branham, tiedätkö mitä yhteydessä olo [Englanniksi “fellowship”.] merkitsee?”

Minä sanoin: “Luulen tietäväni.”

⁴⁸ Hän sanoi: “Se on vain kaksi toveria samassa veneessä.” [“fellow” = toveri, “ship” = vene.]. Niinpä, siinä me olemme, meillä on yhdessäolo. Olkoon Herra laupias teille

⁴⁹ Kiitoksia kaikesta siitä, mitä olette tehneet. Ja minä tulen merkitsemään nämä kokoukset palvelustehtäväni päivien listaan punaisella teidän hienon yhteistyönne vuoksi, nämä hienot veljet ja sisaret ja jokainen, olen tuntenut itseni tervetulleeksi, aivan kuin kotona, joten olen saarnannut itseni käheäksi.

⁵⁰ Nyt, veli Ned Iverson tulee jatkamaan kokouksia jälkeeni Columbiassa, veli Bigbeen kanssa. Veli Ned, oletko täällä tänä iltana? En tiedä josko... Kyllä, aivan siellä takana. Presbyteeri, joka on täytetty Pyhällä Hengellä.

⁵¹ Ja Tri Lee Vayle ja hänen vaimonsa, kalliit, rakkaat ystäväni. Veli Vayle, kallis ystäväni, on työskennellyt kokouksissa. Arvaan, että nämä miehet ovat kaikki tulleet esitellyiksi. Oletko täällä, veli Vayle? Oletko rakennuksessa tänä iltana? Aivan siellä takana. Jumala siunatkoon sinua. Sisar Vayle, missä sinä olet? Minulla ei ole ollut tilaisuutta muuten kuin kuin heiluttaa kättäni sinulle. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Me olemme niin onnelliset heistä kaikista täällä.

⁵² Ja rukoilkaa te kaikki puolestani nyt. Minä vain liikun eteenpäin uskosta, uskoen, että melkein millä hetkellä tahansa me voimme nähdä Herran tulemuksen. En tiedä tarkalleen kuinka, milloin, missä, mutta haluan olla valmis, kun Hän tulee. Ja joskus voin ajatella, että se voisi olla tällä tavalla, ja että se voisi olla toisella tavalla, mutta haluan mennä Hänen kanssaan, Se on nyt tavoitteenani. Enkä vain minä halua mennä, haluan kaikkien ystävieni, ja haluan kaikkien vihollisten myös menevän. Haluan jokaisen menevän mukaan.

⁵³ Kun minulla oli tuo pieni näky, tai, en halua kutsua sitä muuttamiseksi. Minulla ei ole koskaan ollut sen kaltaista näkyä. Seisoin siellä katsellen sitä, katsoen takaisin päin itseäni, se oli aivan äskettäin. Monet teistä luitte siitä aikakauslehdistä ja muualta. Ystävät, teillä ei ole varaa menettää sitä! Älkää missään tapauksessa tehkö sitä.

⁵⁴ No niin, se oli siellä jossakin. Olin siellä aivan niin kuin olen täällä, katsellen takaisin itseäni. Ja minulla on ollut näkyjä, joten tiedän, mitä

Sanansa. He olivat vakuuttuneita siitä. Ja sitten, kun he olivat vakuuttuneita Sanan kanssa seisomisesta, oli Jumalan huolena seistä heidän kanssaan.

¹⁶⁷ Kun te olette vakuuttuneet, että tämä on Jumalan Sana, on Jumalan asia huolehtia teistä Sen kanssa. Olen koetellut sitä vieraissa maissa ja kaikkialla. Kun te olette vakuuttunut, että Se on oikein, mutta teidän täytyy olla vakuuttunut, silloin Jumala on huolissaan teistä. Mutta ensin teidän täytyy olla vakuuttunut, että Se on Hän, ja että Hän pitää lupauksensa, silloin se on Jumalan asia.

¹⁶⁸ Martta oli vakuuttunut, että jos Jeesus pyytäisi Jumalalta, se tapahtuisi. Hän sanoi: “En välitä siitä, mitä muut heistä ajattelevat. En välitä edes siitä, jos sisareni Maria ei usko sitä. En välitä siitä, mitä rabbi sanoo. Mutta Herra, jos Sinä olisit ollut täällä, ei veljeni olisi kuollut.” Ja hän sanoi: “Jopa nytkin, olen vakuuttunut, että jos Sinä pyydät Jumalalta, tulee Jumala antamaan sen Sinulle. Se tulee tapahtumaan. Menen sinne heti ja vieritän pois tuon kiven. Tulen valmistautumaan sitä varten. Olen vakuuttunut.” Varmasti.

¹⁶⁹ Muistan isäni, vuosia sitten siellä Kentuckyssa. Aurinko oli polttamassa ihmisten sadon, ja eräs vanha kiertelevä saarnaaja tuli sitä kautta, vanha mies. Kun hän meni polvilleen, hän pysyi siellä, kunnes jotakin tapahtui. Tuona päivänä he kaikki halusivat rukoilla sadetta. Ja isä sanoi, että kun tuo vanha mies painui polvilleen, ja hän näki noiden vanhojen kurttuisten käsien kohoavan ilmaan, ja hän sanoi: “Oi Jumala, minä olen palvellut Sinua. Nämä ihmiset ovat Sinun, ja heidän satonsa on kärventymässä.” Isä sanoi menneensä ulos kirkosta ja ottaneensa satulan muulinsa selästä ja heittäneensä sen kirkon alle, koska hän tiesi sateen olevan tulossa. Vakuuttunutko? Kyllä vaan! Silloin hän oli huolissaan satulastaan. Tultuanne vakuuttuneeksi...

¹⁷⁰ Martta sanoi: “Jos Sinä olisit ollut täällä, ei veljeni olisi kuollut, mutta jopa nytkin, mitä tahansa Sinä pyydät Jumalalta, Jumala tulee antamaan sen Sinulle.” Niin se on. “Se tulee tapahtumaan, jos Sinä pyydät Jumalalta.” Eikö se olekin ihmeellistä?

¹⁷¹ Jairus, kuollut talossansa, hänen ainoa lapsensa, kaksitoistavuotias pieni tyttö. Sanoma tuli: “Älä vaivaa Mestaria, koska hän on jo kuollut.” Ja Jeesus sanoi...

¹⁶¹ Simson seisoi siellä noiden filistealaisten edessä vain muulin leukaluu kädessään, hän ei ollut edes aseistettu. Mutta hän oli vakuuttunut siitä, että Jumala, joka oli nostanut hänet esiin, kykenisi tuolla muulin leukaluulla tappamaan nämä filistealaiset, ja hän tappoi tuhat.

¹⁶² Tuo paennut profeetta, Mooses, kun Mooses oli vakuuttunut, että Jumala oli tuossa pensaassa. Te tiedätte, ettei Mooseksella koskaan ollut mitään kokemusta Jumalan kanssa. Hänellä oli paljon teologiaa, mutta hän oli pakomatalla. Mutta kun hän vakuuttui sitä, että Jumala oli tuossa pensaassa. Koska tuo Ääni puhui pensaasta lainaten hänelle Kirjoitusta, oli hän vakuuttunut, että se oli Jumala. Ja Jumala sanoi: "Minä tulen olemaan kanssasi", tiedättehän, hän oli kadottanut kaikki huolestuneisuutensa siitä, mitä Egyptissä tapahtui. Hän oli ollut paossa neljäkymmentä vuotta heidän jatkaessaan orjuudessa, mutta kun hän oli vakuuttunut, että se oli Jumala, joka tulisi vapauttamaan heidät, oli hän huolissaan heti seuraavana päivänä.

¹⁶³ Tässä hän on menossa tiellä. Voitte kuvitella minkälainen näky se oli. Sippora istumassa muulin selässä, pieni Geersom sylissään. Hänen partansa riippui alhaalla tällä tavalla. Hän oli kahdeksankymmentävuotias, ja kalju pää kiiltäen auringossa, käyrä keppi kädessään huutaen: "Halleluja!" Menossa Egyptiin ottamaan hallinnan! Kyllä.

Se voi saada teidät toimimaan oudosti.

¹⁶⁴ Se ehkä sai hänet toimimaan oudosti, mutta hän oli vakuuttunut. Miksi? "Minä menen kanssasi, Mooses. Minä tulen ottamaan tämän kepin, joka sinulla on kädessäsi, ja tulen vapauttamaan kansani." Tämä pieni vanha käyrä keppi ei näyttänyt paljon miltään, mutta veli, hän oli vakuuttunut, koska Jumalan Sana oli sen kanssa.

¹⁶⁵ Tietäessänne, että Jumalan Sana on kanssanne ja teissä, te voitte olla vakuuttunut.

¹⁶⁶ Nuo heprealaislapset, he olivat vakuuttuneita siitä, että Hän kykenisi pitämään Sanansa. Kyllä. Kunhan he vain seisoisivat Sen varassa. Jumala oli käskenyt heitä olemaan kumartamatta epäjumalia. Sitä tarkalleen Jumala tarkoitti. Ja he tiesivät, että jos he eivät kumartaisi tuota epäjumalankuvaa, niin Jumala kykenisi pitämään

näyt ovat. Jos se oli näky, oli se oudoin näky, mitä minulla koskaan on ollut. Ja minä näin nuo ihmiset, ne jotka olivat jo menneet. Näin heidät siellä. Vanhat olivat nuoria, ja he olivat siellä inhimillisinä olentoina minun kaltaisiani, ainoastaan ilman syntiä. Se oli enemmän kuin täydellistä, ylevää. Ette yksinkertaisesti löydä sanoja kuvataksenne, mitä se oli.

⁵⁵ Ja kun tiesin, että minun täytyisi palata takaisin, on vain yksi asia, miksi palaisin takaisin, se on yrittääkseni suostutella ihmisiä. Mitä teettekin, älkää menettäkö sitä! Älkää jääkö pois siitä! Älkää jääkö pois siitä! Teillä ei ole varaa jäädä pois siitä! Kaikki muu, antakaa kaiken muun mennä, mutta valmistautukaa sitä varten, näettehän, mitä sitten teettekin!

⁵⁶ Tulen menemään lähetyskentälle nyt, jos Herra tahtoo, tänä talvena, kun tulen takaisin näiltä matkoilta. Niinpä olkaa rukouksessa puolestani, koska täällä se on helppoa. Vain silloin tällöin näemme likaisen hengen tulevan kokoukseen ja yrittävän häiritä, mutta noissa paikoissa, siellä ovat noitatohtorit ja perkeleet. Teidän on parasta tietää, mistä puhutte. Varmasti on! Koska ne ovat demoneita, ja he antavat teille haasteen kautta linjan. Mutta oi, kuinka... Ei kertaakaan, sanon sen käteni täällä Raamattuni päällä, ei kertaakaan, ja te voitte kuvitella, kuinka monta kertaa sille on annettu haaste ympäri maailman, mutta Jumala on aina tullut näyttämölle ja vetänyt verhot syrjään ja osoittanut itsensä Jumalaksi, aivan samoin niin kuin Hän oli Elian aikana. Hän on yhä Jumala. Kertaakaan Hän ei ole pettänyt! Siksi minä...

⁵⁷ Jotkut teistä, jotkut saarnaajista tulevat ja pyytävät minua tulemaan paikkoihinsa. Odotan kunnes tunnen johdatusta mennä. Sitten jos vain tulen, tulen omassa nimessäni, jos tulen sillä tavalla, vain ollakseni ystävänne. Mutta kun tunnen johdatusta tulla, silloin voin tulla Herran Jeesuksen Nimessä. Kun te astutte pois lentokoneesta, se kuuluu teille. Aamen! Otan sen kaiken hallintaani Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Silloin te voitte kohdata hänet siellä, koska silloin te olette jumalinen lähettiläs. Mutta kun jotkut ystävät täältä seurakunnista kutsuvat teitä, tai jotakin sellaista, silloin te jälleen menette vain olettaen. Oi, olettaminen, arvaan että te olette väsyneet kuuntelemaan sitä!

⁵⁸ Menkäämme nyt suloiseen vanhaan Raamattuun. Ja ennen kuin teemme sen, rukoilkaamme. Katsokaahan, me olemme puhuneet ja niin

edelleen kaikenlaista, joten keskittäkäämme nyt mielemme Häneen muutamiksi seuraaviksi minuuteiksi.

⁵⁹ Taivaallinen Isämme, me kiitimme ihmisiä heidän ystävällisyydestään, jalomielisistä tunteistaan meitä kohtaan, ja kuinka me arvostamme heitä. Ja nyt, Isä, me haluamme kiittää Sinua ennen kaikkea, sillä se olet Sinä, Herra, joka olet tehnyt tämän. Se olit Sinä, joka siunasit meitä ja annoit meidän istua yhdessä taivaallisissa paikoissa Kristuksessa. Saatana olisi häirinnyt ja pilannut kokouksemme, mutta Sinä rakastit meitä niin paljon, että annoit meidän kaikkien kokoontua yhteen ja olla yhteydessä Sanan ympärillä. Me niin arvostamme sitä, Jumala. Vaikka olenkin vähän käheä äänen rasittumisesta, Herra, on minulla ollut niin ihmeellistä aikaa tuntiessani Sinun Henkesi siunaavan sieluani. Sana, haluamatta mitään, se on vain tulvinut kuin virrat, kunnes minun on täytynyt istua alas. Jumala, olen niin kiitollinen siitä.

⁶⁰ Ja voikoon veljemme, veli Parker, ja kaikki hänen henkilökuntansa, ja tämä paikka, johon meidät on kutsuttu, voikoot he olla siunatut. Anna heille tuhansia sieluja. Kuule, kun he rukoilevat sairaiden puolesta. Kuule heidän rukouksensa, Herra, ja paranna sairaat. Ja kun he yrittävät tehdä jotakin Sinun Nimessäsi, kunnioita sitä, Herra. Anna heille Hengen hedelmiä. Ja anna heille heidän sydäntensä suuri kaipaus, sieluja palkakseen. Kun me tuona päivänä seisomme siellä Sinun edessäsi, voikoon sielut tulla kaikkialta kietoen kätensä tämän jumalisen miehen ja hänen henkilökuntansa ympärille sanoen: "Jos hän, veli Parker, ei olisi pysynyt kentällä, me emme olisi täällä." Oi Jumala, me tiedämme, että jokaisen todellisen Kristuksen palvelijan vilpitön halu on johtaa kurjia, kadotettuja inhimillisiä olentoja, pelastavan Kristuksen tykö. Kiitos Sinulle siitä kaikesta.

⁶¹ Ja nyt, Herra, me rukoilemme, että Sinä nyt siunaisit jokaista ja siunaisit tulossa olevat kokoukset kaikkialla. Mene jokaiseen kotiin heidän kanssaan. Ole heidän kanssaan, kun me lähdemme täältä tänä iltana mennäksemme eri koteihimme. Ole kanssamme tiellä. Pidä kiinni ohjauspyörästä. Pidä vihollinen poissa meistä, Herra. Ja minä rukoilen, että Sinä soisit nämä asiat.

⁶² Anna meille nyt sydäntemme kaipaus, jokainen pyyntömme tänä iltana. Ja minun pyyntöni on, Herra, että Sinä murtaisit meille Elämän

¹⁵⁶ Veli, uskon hänen siinä olleen melko hyvän teologin. Hän oli vakuuttunut. Hänellä oli jotakin, joka oli saanut hänet vakuuttuneeksi. Hän oli ollut sokea ja nyt hän kykeni näkemään.

¹⁵⁷ Daavid, kun hän tuli Saulin armeijan tykö, Goljatin ollessa vastapäisellä kukkulalla. Daavid oli koko joukon pienin mies. Goljat oli suurin. Saul olisi ollut parempi vastus hänelle. Arvelen, että Saul olisi ollut ehkä seitsemän jalkaa pitkä, tai ehkä kahdeksan, päätänsä ja olkapäitään yläpuolella koko armeijansa. Ja Daavid oli pienin mies siellä, ja hän oli ainoa kouluttamaton mies siellä. Mutta veli, hän oli vakuuttunut. Kunnia! Näettekö? "Pidän siitä miltä näytän."

¹⁵⁸ Huomatkaa, häntä ei oltu harjoitettu. Hänellä ei ollut keihästä. Hän ei tiennyt siitä mitään, ja hän oli vain pieni punakka kaveri, mutta hän oli vakuuttunut, ja hän oli huolissaan tuosta armeijasta, joka kutsui itseään "Elävän Jumalan sotajoukoksi". Ja hän oli vakuuttunut, että Jumala, joka oli auttanut häntä lingolla tappamaan leijonan ja karhun, voisi varmasti ottaa tuon ympärileikkaamattoman filistealaisen pois tieltä. Hän oli vakuuttunut. Sitten hän tuli huolestuneeksi tuosta armeijasta. Ei ollut väliä sillä, kuinka paljon hänellä oli... Jos te olette vakuuttuneita, silloin te olette huolestuneita, mutta ensin teidän täytyy olla vakuuttunut. Niinpä hän oli vakuuttunut.

¹⁵⁹ Muistan erään todella kuuman yön, kaikkialla ympärillä oli aavemaista, hän oli menossa sotaan. Oi, kaikki mahdollisuudet olivat häntä vastaan. Ja hän rukoili. Hän makasi siellä balsamipuun alla. Tuo sotajoukko oli jo valmiina siellä kohtaamaan hänet. Hän makasi tämän balsamipuun alla ja jonkin ajan kuluttua hän kuuli jonkin olevan tulossa ja kulkevan näiden balsamipuiden lävitse ja menevän pois toiseen suuntaan. Hän oli vakuuttunut, veli. Ei väliä sillä, mitkä mahdollisuudet olivat, hän oli vakuuttunut siitä, että Jumala kulki hänen edellään.

¹⁶⁰ Miehet, jos te voitte seistä täällä tänä iltana, eikä ole väliä sillä, mikä teillä on vialla, jos te voitte tuntea tuon kohisevan Pyhän Hengen tuulen kulkevan lävitseen ja sanovan: "Minä olen Herra, joka parannan kaikki sinun tautisi. Minä parannan sinut nyt." Jos voit olla vakuuttunut, veli, ei väliä sillä, mitä se on, sinä jo tiedät, että se tulee tapahtumaan! Varmasti!

Hän oli vakuuttunut ja sitten huolestunut.

¹⁴⁸ Jeesus sanoi: “Ei kumpainenkaan. Vaan että Jumalan teot voisivat tulla julki.” Ja Hän antoi hänelle hänen näkönsä.

¹⁴⁹ Tässä tulivat kaikki kirjanoppineet ja fariseukset. Ja hänen isänsä ja äitinsä pelkäsivät kuollakseen, koska he olivat jo sanoneet: “Jos joku kuuntelee sitä, tuota Nasaretilaista Jeesusta, tuota Profeettaa, teidät tullaan erottamaan kirkosta.”

¹⁵⁰ Eivätkä he ole muuttaneet sitä hitustakaan. He tekivät sen minulle: “Kuka tahansa kuuntelee häntä tai menee hänen kokoukseensa, tulee heti erotetuksi kirkosta.” He pyyhkivät teidän nimenne heti pois kirjasta.

¹⁵¹ Niinpä he menivät ja hakivat hänen isänsä ja äitinsä ja sanoivat: “Onko tämä teidän poikanne?”

¹⁵² He sanoivat: “Kyllä on.” He sanoivat: “Me tiedämme, että tämä on meidän poikamme, ja me tiedämme, että hän oli sokeana syntynyt.”

“Mutta”, he sanoivat, “kuinka hän on saanut näkönsä?”

He sanoivat: “Kysykää häneltä; hän on täysi-ikäinen.”

He sanoivat hänelle: “Anna kunnia Jumalalle. Tämä mies on syntinen.”

¹⁵³ Eikä hän osannut väitellä teologiasta heidän kanssaan. Tietenkään ei. Mutta oli yksi asia, jonka hän tiesi. Hän oli vakuuttunut, että hän voi nähdä. Hän sanoi: “Onko Hän syntinen tai ei, sitä minä en tiedä. En tiedä, mistä koulusta Hän tulee, enkä mitään muutakaan siitä, mutta minulla on tämä yksi hyvä asia, josta väitellä. Siinä missä kerran olin sokea, olen vakuuttunut, että nyt voin nähdä, koska Hän sanoi minulle, että voisin ja minä kuuntelin Häntä.” Halleluja!

¹⁵⁴ Samoin on minun suhteeni. Kerran olin sokea, mutta nyt minä näen! Kerran en voinut nähdä tätä. Olin syntinen. Hän avasi silmäni. Siinä, missä kerran olin sokea, minä nyt näen.

¹⁵⁵ Hän esitti hyvän perustelun. Varmasti. Niin hyvän, että he eivät voineet voittaa häntä siinä. Miksi? Hän oli vakuuttunut, että pystyi näkemään. Hän oli niin vakuuttunut, että hän sanoi: “Tämä on nyt outo asia. Te miehet täällä olette kansakunnan uskonnollisia johtajia ja te sanotte, että te ette tiedä, mistä tämä mies tulee. Ja tässä Hän tekee minulle ihmeen, jota ei ole koskaan maailmassa tehty. Se on outo asia.”

Leipää jälleen tänä iltana. Jos täällä on joku pelastumaton, pelasta heidät. Jos joku kaipaa Pyhän Hengen kastetta, voikoon Se tulla tänä iltana. Joku sairas, paranna heidät. Joku väsynyt, anna heille ilo. Suo se, Herra. Siunaa Sanasi, kun nyt me luemme Sitä, ja voikoon Tekijä antaa meille Sen sisällön. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen.

⁶³ Pyhän Johanneksen 1. luku, jakeesta 35 jakeeseen 41. Haluan lukea nämä kalliit sanat.

Jälleen seuraavana päivänä Johannes seisoi siellä, ja kaksi hänen opetuslapsistaan;

Ja katsoen Jeesukseen hänen kävellessään siellä hän sanoi: Katso Jumalan Karitsa!

Ja nämä kaksi opetuslasta kuulivat hänen puhuvan, ja he seurasivat Jeesusta.

Silloin Jeesus kääntyi, ja näki heidän seuraavan, ja sanoi heille: Mitä te etsitte? He sanoivat hänelle, Rabbi, joka käännettynä tarkoittaa, opettaja, missä sinä asut?

Hän sanoi heille: Tulkaa ja katsokaa. He tulivat ja näkivät, missä hän asui, ja oleskelivat hänen kanssaan sen päivän: sillä oli noin kymmenes hetki.

Toinen niistä kahdesta, jotka kuulivat Johanneksen puhuvan, ja seurasivat häntä, oli Andreas, Simon Pietarin veli.

Hän ensin löysi oman veljensä Simonin ja sanoi hänelle: Me olemme löytäneet Messiaan, joka on käännettynä: Kristus.

Ja hän toi hänet Jeesuksen tykö. Ja kun Jeesus katsoi häntä, hän sanoi: Sinä olet Simon, Joonan poika. Sinun nimesi on oleva Keefas, joka käännettynä on: kivi.

⁶⁴ Ja lisätköön Jumala nyt siunauksensa tälle Sanalle. Nyt haluan, jos Herra suo, vetää siitä tänä iltana sanan tai kaksi, josta puhua. Nämä kaksi sanaa, joita haluan käyttää, ovat “vakuuttunut” ja “huolestunut”.

⁶⁵ Nyt, niin kuin me tiedämme, ja me kaikki teemme niin, että me näemme nyt suuren viilenemisen, ympäri kansakuntaa. Kun ensin aloitin, kokouksissa tapahtui paljon. Ihmisillä oli rukouskokouksia kaikkialla. Arvosteltiin... Sanomalehdet arvostelivat minua. Eräs nainen ajoi kolmetuhatta mailia taksilla vain päästäkseen erääseen kokoukseen

Kanadassa. He eivät enää ole niin kiinnostuneita. Näyttää siltä kuin olisi tapahtunut vähentymistä. Ja näyttää siltä kuin ei olisi paljoakaan huolestumista, ei ainakaan liian paljoa, ei niin paljoa kuin pitäisi olla, ollaan hyvin vähän huolestuneita.

⁶⁶ No niin, melkeinpä ainoa huolestuminen, joka meillä on, ei ole nuo läpi yön kestävät kokoukset. Kerran pysyin puhujanlavalla kahdeksan päivää ja yötä lähtemättä välillä pois, yrittäen rukoilla kaikkien noiden ihmisten puolesta. Ja lopuksi siellä oli noin neljäkymmentätuhatta ihmistä odottamassa, että heidän puolestaan rukoiltaisiin. Näettekö? En voinut tehdä sitä! Mutta saarnaajat ottivat ihmisryhmiä ja veivät heidät sinne ja tänne metsiin ja rukoilivat ihmiset lävitse Pyhän Hengen kasteeseen. He yksinkertaisesti eivät voineet levätä ennen kuin saivat Pyhän Hengen.

⁶⁷ Suokaa anteeksi. Taisin sanoa neljäkymmentäkaksituhatta, mutta uskon, että jos katsotte sitä lehdistä, siellä oli kaksikymmentäkahdeksantuhatta, niin se oli, jotka olivat yhä odottamassa. Mailien päässä Jonesburgin ympäristössä ei ollut yhtään paikkaa, jonka olisitte voineet vuokrata. Telttakaupunkeja oli pystytetty ja kaikkea. He eivät enää ole niin kosketettuja. Näettekö, herätyksen tulet ovat sammumassa!

⁶⁸ Se, mistä he nyt ovat huolissaan, on: "Vain tulkaa ja liitykää kirkkoon!" Tai on suuri huoli "kannattaa jotakin radiolähetystä, tai jotakin televisio juttua, tehden siitä jonkinlaisen näytöskappaleen", ja hyvässä tarkoituksessa, tietenkin, varmasti. Rakennetaan suuria rakennuksia, suuria kouluja, ja niin edelleen sen kaltaisia asioita! Se näyttää olevan huolena nyt. He ovat jotenkin kadottaneet näyn tuosta rukouksesta, johon he tunsivat pakkoa, joka heillä oli tapana olla. Jotakin on tapahtunut. Haluaisinpa tietää, mitä se oli! Ja nyt he eivät näytä olevan huolissaan...

⁶⁹ Te voitte vieraila tässä seurakunnassa tai kutsua ihmisiä tulemaan alttarille, ja oli tapana että he tulivat juosten alttarille. Ja olen nähnyt ajan, että vielä saarnatessani, ennen kuin saatoin edes saada saarnaani päätetyksi, alttari ja kaikki käytävät olivat täynnä ihmisiä. Olen nähnyt ajan, että Pyhä Henki on mennyt kuulijakunnan joukkoon ja ennustanut ja kertonut jotakin jollekin, ja ihmiset ihmettelivät ja vain pyörtyivät suoraan istuimilleen.

¹⁴² Olin Afrikassa äskettäin. He yrittivät kouluttaa noita ihmisiä siellä, noita heimoja. Ja kun te teette heidät siksi, mitä valkoiset miehet ovat, te annatte heille valkoisen miehen synnit. Hänellä on siellä heimonsa joukossa omat syntinsä, ja te tuotte hänet sisälle, ja hän saa valkoisen miehen synnit. Hän on silloin kaksinkertaisesti enemmän helvetin lapsi kuin aloittaessaan. On vain yksi asia, mitä hän tarvitsee: hän tarvitsee Kristusta! Aamen!

¹⁴³ Hudson Taylor, erään kerran. Olette varmasti kuulleet Hudson Taylorista, tuosta suuresta Kiinan lähetyssaarnaajasta. Eräs nuori intialaispoika pelastui, ja hänellä oli kutsumus palvelustehtävään, ja hän tuli ja sanoi Herra Taylorille, hän sanoi: "Herra Taylor, pitäisikö minun opiskella neljä vuotta psykologiaa?", ja mitä muita eri asioita hänen pitäisi tehdä, "ja kuinka kauan kestäisi minun saada filosofian kandidaatin arvoni?"

¹⁴⁴ Herra Taylor sanoi hänelle: "Poikani, älä koskaan polta kynttilää puoleksi ennen kuin aloitat." Ei!

¹⁴⁵ Sillä tavalla myös minä ajattelen. Älkää odottako, kunnes kynttilä on puoliksi palanut, kunnes jonkinlainen oppi on upotettu teihin, jonkinlainen balsamointineste. Älkää tehkö sitä. Mutta minä sanon, että niin pian kuin kynttilä on sytytetty, aloittakaa! Minä en yritä tukea tietämättömyyttä, mutta tätä minä tarkoitan. Jos te ette tiedä mitään muuta, niin kertokaa heille, kuinka kynttilä tuli sytytetyksi! Siinä kaikki mitä heidän täytyy tietää. Kertokaa heille, mikä sytytti kynttilän. Kertokaa heille, mikä siellä palaa. Vain kertokaa heille, kuinka se syttyi. Antaa heidän syttyä palamaan. He tulevat pitämään huolen lopusta. Varmasti.

¹⁴⁶ Teidän ei tarvitse käydä lävitse kaiken kaltaisia suuria sanoja, joista te ette alusta alkaenkaan tiedä mitään, ja jotka eivät merkitse mitään sen jälkeen, kun te ne tiedätte, näettehän. Vain sanokaa heille: "Kunnia Jumalalle! Pyhä Henki kosketti minua, ja nyt minä olen erilainen henkilö." Kertokaa heille, kuinka kynttilä syttyi. Älkää odottako, kunnes se on palanut loppuun. Siinä vaiheessa se savuaa, niin kuin on monien heidän kohdalla tänään. Vain kertokaa heille, kuinka se syttyi.

¹⁴⁷ Tuo sokea mies, jolle Jeesus antoi hänen näkönsä, siellä oli sellainen hälinä. Te muistatte, kuinka opetuslapset sanoivat: "Kuka teki syntiä, hänkö vai hänen äitinsä ja isänsä?"

¹³⁵ Ja minun kohdallani on samoin tänä iltana. Minä olen vakuuttunut, että kaikki, mitä me tarvitsemme, on Kristus! Me emme tarvitse uutta pormestaria. Me emme tarvitse uusia presidenttejä. Me emme tarvitse uutta armeijaa. Me emme tarvitse mitään uutta pommia. Me tarvitsemme Jeesusta.

¹³⁶ Se oli kaikki, mistä he olivat vakuuttuneita. Ja he myös uskoivat että Hän... He olivat vakuuttuneita, että Hän täyttäisi kaikki heidän tarpeensa. Oletteko te niin vakuuttuneita tänä iltana?

¹³⁷ Sanokaa: "Minä olen vakuuttunut. Ei väliä sillä, mitä eteeni tulee, Hän tulee huolehtimaan siitä, Ei väliä sillä, mitä eteeni tulee, olen vakuuttunut, että Hän tulee pitämään huolen minusta. Hän sanoi, että Hän tekisi sen."

¹³⁸ "Minä tulen olemaan teissä jopa aikakauden loppuun asti. Älkää huolehtiko huomista, se tulee pitämään huolen itsestään." Oikein. Ajatelkaa vain tätä päivää. Jos Jumala niin vaatii kedon ruohon, joka tänään on, ja huomenna sitä ei ole, ja jos Hän niin huolehtii, ettei edes varpunen putoa maahan Hänen tietämättään, niin kuinka paljon enemmän Hän pitää huolen meidän tarpeistamme?

¹³⁹ Minä olen vakuuttunut. Siksi te ette näe minun kerjäävän uhreja tai jotakin muuta. Minä olen vakuuttunut. Jos minä pysyn tämän Sanan kanssa, tulee Jumala pysymään minun kanssani. Minä olen vakuuttunut. Minulle ei tarvitse antaa. Se tulee jollakin tavalla. Minulla on... Minä vain olen vakuuttunut siitä. Minä uskon Sen. Minä uskon jokaisen Sanan, jonka Hän on sanonut. Minä olen vakuuttunut Siitä. Olen vakuuttunut, että Hän on pitävä huolen kaikesta, mitä tarvitsen. Minun ei tarvitse olla huolissani siitä.

¹⁴⁰ Ja täällä hän oli myös vakuuttunut siitä, etteivät he tarvitse psykologiaa ja kaikkia näitä toisia asioita. He olivat vakuuttuneita siitä, että heillä oli kaikki se, mitä ne tarvitsivat, joille he saarnasivat.

¹⁴¹ Se on vikana tänäänkin. He yrittävät sysätä heihin muita asioita, uskontunnustuksia ja sen kaltaisia. Te ette koskaan ole olleet oikealla tavalla vakuuttuneita siitä, että pyhä Henki on oikein. Se on kaikki, mitä minä tarvitsen, ja se on kaikki, mitä te tarvitsette. Se on kaikki, mitä kuka tahansa muu tarvitsee.

Jotakin on väärin jossakin!

⁷⁰ Yhä tehdään tuota samaa asiaa. Evankeliumi on yhä sama! Minä en ole muuttanut hitustakaan siitä lähtien kun aloitin. Minä vain aloitin paljaan, pelkän Jumalan Sanan kanssa ja olen pysynyt tarkalleen Siinä siitä lähtien. Kolmekymmentäkaksi vuotta olen ollut saarnastuolin takana enkä ole koskaan perunut mitään, tai muuttanut mitään. Se on yhä sillä tavalla kuin aloitin. En voi perua sitä. Se on Jumalan Sana! Ja jos sanon sen juuri sillä tavalla kuin täällä sanotaan, täytyy minun seuraavalla kerralla sanoa samalla tavalla, koska sillä tavalla se on kirjoitettu tänne, näettehän! Niinpä, en yksinkertaisesti voi tehdä sen kanssa mitään muuta. Ja Pyhä Henki tekee yhä tuon saman asian.

⁷¹ Niinpä, mutta näyttää siltä, kuin ei olisi tarpeeksi huolestumista. Nyt ihmettelen miksi. Miksi ei ole mitään huolestumista, niin kuin oli tapana olla? Jos... Minä uskon, että syy siihen, miksi ei ole niin paljon huolestuneisuutta kuin oli tapana olla, on se, että he eivät ole niin vakuuttuneita kuin heillä oli tapana olla. Teidän täytyy olla vakuuttunut, ennen kuin voitte olla huolestunut.

⁷² Ei olla huolestuneita, ottakaa nyt tämä aika, sen sijaan, että saarnattaisiin Evankeliumia tai yritettäisiin tehdä jotakin, jokainen haluaa valtavan suuren koulun, tai jotakin valtavan suurta, niin että he voivat opettaa ja valmistaa saarnaajia, joilla on parempi käytös saarnastuolissa ja niin edelleen.

⁷³ Tiedätkö mitä minä uskon? Minä uskon, että ihmiset eivät ole vakuuttuneita siitä, että Jeesus tulee pian! En usko heidän olevan vakuuttuneita siitä, että Hän tulee tässä ajanjaksossa! Ja uskon, että syy siihen miksi he eivät ole huolestuneita, on se, että koska he eivät ole täysin vakuuttuneita. Oikein. He eivät ole vakuuttuneita siitä, että Hän on heidän kanssaan! Jos he olisivat, he tulisivat takaisin Sanaan. Oikein! Ja nyt monet ihmiset voivat väärin ymmärtää sen.

⁷⁴ Rakkaus, rakkaus on kuria. Teidän täytyy kurittaa ihmisiä, jos te rakastatte heitä. Jos pieni tyttö on istumassa keskellä tietä, niin kuin sanoin tänä aamuna, tekemässä hiekkakakkuja, ja jos te todella rakastatte häntä, te haette hänet pois sieltä tieltä.

⁷⁵ Mitä jos vaimonne sanoisi: "John", tai joku, mikä nimenne onkin, ymmärrätkö. Te annatte hänen juosta jonkun toisen miehen kanssa ja vain sanotte: "Siunattu olkoon hänen pikku sydämensä. Hän haluaa

tehdä sen, ja minä rakastan häntä niin paljon, että annan hänen tehdä sen.” Te olisitte keho aviomies. Hänen tulisi päästä eroon teistä ja saada itselleen joku, joka rakastaa häntä ja huolehtii hänestä. En tarkoittanut sitä sillä tavalla, koska te ette voi tehdä sitä.

⁷⁶ Mutta mihin minä pyrin? Siihen, että mitä jos Jumala olisi sanonut Eevalle: “Pieni Eeva parka, sinä tiedät, että olet Minun lapseni. Minä... Sinä et tarkoittanut tehdä sitä.” Tietenkään hän ei tarkoittanut tehdä sitä, mutta hän teki sen! Ja me tiedämme, että hän teki sen. Me näemme sen tulokset yhä. Mutta te näette, että Jumala rakasti häntä, ja Hänen täytyi pitää Sanansa hänelle.

⁷⁷ Ja Jumalan täytyy pitää Sanansa meille. Niinpä meidän täytyy totella Hänen Sanaansa! Ja kun me tottelemme Hänen Sanaansa, ja näemme Hänen sitten vahvistavan sen, mitä Hän sanoi tekevänsä, silloin me olemme vakuuttuneita siitä, että Sana on oikein. Nyt kun me näemme...

⁷⁸ Tässä äskettäin eräs suuri evankelista eräälle muhamettilaiselle, te luitte siitä lehdistä niin kuin minäkin. Tämä muhamettilainen haastoi tuon evankelistan sanoen, että Jeesuksen Kristuksen palvonta oli ihmisen palvontaa; että ihmiset seurasivat jotakin miestä. Hän uskoi samaan Jumalaan kuin tämä evankelistakin, mutta hän sanoi: “Jeesus ei ole Hänen Poikansa. Se on vain ihmistekoista palvontaa.” Ja hän haastoi tämän evankelistan sanoen: “Raamattu sanoo, että niitä tekoja, joita Hän, Kristus, teki, myös Hänen seuraajansa tulisivat tekemään samalla tavalla.” Hän sanoi: “Minä tuon nyt tänne kolmekymmentä sairasta ihmistä, ja sinä tuot kolmekymmentä sairasta ihmistä, ja minä tulen parantamaan yhtä monta kuin sinäkin.” Näettekö! Ja tuo evankelista pakeni.

⁷⁹ Ja jos minä olisin ollut tuo evankelista niin uskon, että jos minulla ei olisi ollut tarpeeksi uskoa tehdä sitä, niin en koskaan olisi antanut tuon uskomattoman seistä siellä. Olisin sanonut: “Tiedän jonkun omalla alueellamme, jolla on usko tehdä se!”

⁸⁰ Miksi? Teidän täytyy ensin olla vakuuttunut, että se on Jumala. Silloin te tiedätte, missä te seisotte. Se on totta. Te olette ensin vakuuttunut, ja sitten te tulette huolestuneeksi. Vaikka ihmiset väittävätkin Jumalan olevan heidän kanssaan, niin se ei ole kaikki... Äidillääni oli tapana sanoa: “Teot puhuvat äänekkäämmin kuin sanat.”

sitä hetken, ja sitten ottakaa häränpistimenne! Ajakaa tuo epäilyksen perkele pois itsestänne. Kyllä.

¹²⁸ Hän sanoi: “Minä en voi opetella taistelemaan.” Jos hän sen tekisi, olisi se kaikki, mitä hän tietäisi, vain opetella taistelemaan. Se olisi kaikki, mistä hän voisi puhua.

¹²⁹ Tänään, sillä tavalla he yrittävät tehdä sen tänään. Jonkun miehen sanoessa: “Minulla on elämässäni kutsumus olla saarnaaja.”

¹³⁰ “Hyvä on, poikani, minä käyn ottamassa selvää piispalta voinko antaa sinun mennä kouluun voidaksesi opetella psykologiaa ja kaikkia näitä asioita. Ja noin kymmenen vuotta seminaarissa saattaa saada sinut valmiiksi!” Sen se tekee, aivan varmasti! He valmistavat hänet, niin ettei hän enää koskaan voi päästä nousemaan ylös.

¹³¹ Miten erilaisella tavalla saarnaajan lähettäminen tapahtuukaan tänään, kuin miten tapahtui tuossa ensimmäisessä seurakunnassa. He eivät odottaneet kymmentä vuotta. He odottivat kymmenen päivää. Jos teiltä vie kymmenen vuotta olla vakuuttuneita... He kykenivät olemaan vakuuttuneita kymmenessä päivässä! Aamen! Te voitte olla vakuuttuneita psykologiasta, mutta teidän täytyy saada “polvilogiaa”. Vain kymmenessä päivässä he olivat vakuuttuneita, ja sitten he olivat huolissaan toisista.

¹³² Minä en välitä koulutuksesta. Minä olen vakuuttunut, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika! Minä olen vakuuttunut, että tämä on Pyhä Henki! Minä olen vakuuttunut, että Hän on Parantaja! Minä olen vakuuttunut, että Hän on Pelastaja! Minä olen vakuuttunut, että Hän tulee! Olen vakuuttunut, että tämä on se! Olen vakuuttunut! Minä uskon sen!

¹³³ He sanoivat olevansa vakuuttuneita. Jotakin tapahtui. He olivat vakuuttuneita, ja sitten he olivat huolestuneita tultuaan vakuuttuneiksi. He olivat huolestuneita Hänen Sanansa saamisesta toisille. Se, että he olivat huolestuneita, oli hyvä merkki siitä, että he olivat vakuuttuneita.

¹³⁴ He eivät olleet huolissaan koulutuksesta, huolissaan siitä osasivatko he sanoa “aamen” aivan oikein. He eivät olleet huolissaan siitä, mihin organisaatioon he kuuluivat, tai oliko heillä jäsenkorttia tai ei. He olivat vakuuttuneita siitä, että kaikki, mitä he tarvitsivat, oli Hän!

Abrahamille: ‘Koska sinä tämän teit, on sinun siemenesi omistava vihollisen portit.’” Niin se on. “Sinun siemenesi, Abraham, minä lupaan sinulle, Minä vannon sen.” Halleluja! Oi! Nyt tunnen itseni uskonnolliseksi! “Minä vannon sen, Abraham, sinun siemenesi on omistava vihollisensa portit.”

Nyt Samgar saattoi sanoa: “Minä olen Abrahamin siemen!” Amen.

¹²³ Ja jos Samgar saattoi ajatella niin, ollen luonnollinen Abrahamin siemen, niin miten on tänä iltana, jos me olemme Abrahamin Kuninkaallinen Siemen? Kunnia! Whew! Te ajattelette, että olen hullu. Ehkä olenkin. Antakaa minun olla. Tunnen oloni paremmaksi tällä tavalla, kuin silloin kun minulla oli toinen mieli! Abrahamin Kuninkaallinen Siemen! Seurakunta on Kuninkaallinen, luvattu Siemen. Ja jos luonnollinen siemen voi saada siitä niin paljon rohkeutta, niin mitä tuleekaan Kuninkaallisen Siemenen tehdä Pyhän Hengen Läsnaolon voidellessa, näyttäen itsensä. Whew! Kunnia! Varmasti.

¹²⁴ Samgar sanoi: “Minä olen Abrahamin siemen.” Ja kun hän aikoi ajatella sitä, kuinka Jumala oli sanonut Abrahamille, että hänen siemenensä olisi omistava vihollistensa portit. “Minä uskon sen! Ja tässä he ovat marssimassa minun porttieni lävitse.” Ja hän ojensi kätensä ja otti häränpistimen. No niin, hän ei pysähtynyt.

¹²⁵ Hän ei jäänyt odottamaan oppiakseen kuinka taistella eikä hän sanonut: “Hetkinen, minä olen kuninkaallinen siemen. Minä olen Abrahamin siemen. Minä olen ympärileikattu. Kaikki nämä filistealaiset ovat hyviä sotureita. He ovat harjoitelleet pitkän aikaa. Minä menen tänne seminaariin ja hankin itselleni Ph.D:n ja L.L.D:n ja opin kuinka taistellaan! Minä opettelen katkismuksen ja kaikki kirkon säännöt.”

¹²⁶ Jos hän olisi tehnyt sen, olisi se ollut kaikki se, mistä hän olisi tiennyt jotain!...?... [Seurakunta sanoo: “Varmasti.”] Hän olisi tiennyt vain sen eikä olisi kyennyt voittamaan heitä. Silloin hän ei olisi ollut vihollisen veroinen.

¹²⁷ Te ette voi olla vihollisen veroinen. Minä en voi olla hänen veroisensa, mutta muistan, että elän lupauksen alaisensa, halleluja, että Hänen voimansa on enemmän kuin kykenevä, ja voittamaan, ja repimään alas. “Minä olen enemmän kuin voittaja, juuri nyt.” En itsessäni, vaan Hänessä, joka voitti hänet puolestani! Olen sitä siksi, koska olen syntynyt Abrahamin Kuninkaallisesta Siemenestä. Ajatelkaa

Tietenkin on niin. Teidän täytyy uskoa se, toimia sen mukaan, olla vakuuttuneita, ja silloin te tulette olemaan huolestuneita.

⁸¹ Jeesus sanoi: “Jos sinä rakastat Minua, ruoki Minun lampaitani.” No niin, siinä on se, missä uskon meidän niin paljossa epäonnistuneen, Hänen lampaittensa ruokkimisessa. “Jos sinä rakastat Minua, ruoki Minun lampaitani.” Tänä se on melkein: “Keritkää lampaitani.” He saavat heidät sille paikalle, että he ottavat kaiken sen, mitä heillä on, ja panevat heidät antamaan pantiksi kotinsa ja kaikki vanhuuden eläkkeensä ja kaiken muun! Puhukaapa keritsemisestä. Jeesus ei koskaan sanonut sitä!

Veli Parker sanoi tänä aamuna: “Jumala rakastaa kansaansa.”

⁸² Hän rakastaa lampaitaan. Hän sanoi: “Ruoki niitä.” Ja lampailla täytyy olla lammasten ruokaa. Eikä Hän koskaan sanonut: “Kouluta Minun lampaitani.” Hän sanoi: “Ruoki niitä.” Ei: “Kouluta niitä, vaan ruoki niitä. Anna niille lammasten ruokaa.”

⁸³ Mikä on lampaiden ruokaa? Elämän Leipä, Jeesus on Elämän Leipä, Evankeliumi, Totuus. Saarnatkaa se ilman kompromisseja! Silloin te tiedätte, että kun teidän täytyy Evankeliumin saarnaajana vastata heidän sieluistaan tuomion päivänä, te voitte seistä ja sanoa: “Se juuri oli kirjoitettuna Sanassa.”

“Ruoki heille Totuutta. Ruoki Minun lampaitani!”

⁸⁴ Johannes oli niin vakuuttunut siitä, että hän tiesi Messiaan tulevan omana aikanaan... Johannes Kastaja tiesi sen. Hän tiesi, että Messias tulisi siinä ajanjaksossa, jossa hän eli. Mutta kun hän tuli ulos erämaasta, ei hän koskaan aloittanut mitään kouluja. Hän ei koskaan aloittanut mitään opistoja. Hän ei koskaan aloittanut mitään organisaatioita. Miksi? Hän oli vakuuttunut siitä, että Messias tulisi hänen ajassaan! Hänen hedelmänsä, hänen Sanomansa, hänen toimintansa todistivat siitä.

⁸⁵ Ja me uskomme, että Hän tulee tässä ajanjaksossa! Miksi me haluaisimme rohmata kokoon suuria asioita? Miksi me haluaisimme tehdä niin, rakentaa miljoonien dollarien kouluja ja rakennuksia ja sitten sanoa, että Jeesus on tulossa? Yleisöhän tietää asian paremmin! He tietävät, että te puhutte jostakin, mitä te ette usko. Toimikaamme niin kuin saarnaamme! Oikein. Meidän täytyy tehdä se nyt.

⁸⁶ Johannes oli niin ehdottoman varma. Kun hän syntyi, hän tiesi syntymänsä olleen omituisen.

⁸⁷ Me kaikki tiedämme, kuinka Sakarias näki tuon Enkelin. Ja sen on täytynyt olla rasitus tuolle vanhalle parille. Sakarias oli ikääntynyt mies ja Elisabeth oli ikääntynyt nainen, mutta he olivat uskoneet, että Jumala jonakin päivänä antaisi heille lapsen. Elisabeth oli hedelmätön. Ja me tiedämme, että Johanneksen omituinen syntyminen ja tieto siitä, että hän tulisi olemaan Jumalan palvelija, on täytynyt olla kovaa tuolle vanhalle parille. Sillä he tiesivät elämän ajan mukaisesti, etteivät he koskaan tulisi näkemään tuon pojan tulemistä palvelustehtäväänsä.

⁸⁸ Ja Johanneksen isä oli pappi. Mutta sen sijaan, että hän olisi mennyt sinne seminaariin, josta hänen isänsä oli tullut, koska hänellä oli tämä kutsumus, ei hän voinut mennä sinne. Hän ei voinut ottaa sitä riskiä. Hän ei voinut tulla sekoitetuksi sen kanssa, koska hän näki Kirjoituksesta, että hän tulisi olemaan "huutavan ääni erämaassa". Hän näki, että hän tulisi olemaan tuo sanansaattaja, joka kävisi Messiaan edellä, ja hänen täytyi olla varma siitä. Ja hän odotti erämaassa, kunnes oli vakuuttunut siitä, ja sitten hän oli huolestunut. Hän oli vakuuttunut. Hän halusi pysyä erämaassa. Ja hän oli niin varma siitä, että näkisi Jeesuksen, että hän sanoi: "Hän seisoo siellä keskellänne juuri nyt. Siellä keskuudessanne on eräs, jota te ette tunne." Oi, minä pidän siitä!

⁸⁹ Keskuudessamme on Eräs tänä iltana, mutta olen niin iloinen, että me tunnemme Hänet! Ja minä uskon, että Hän on Se, joka todistaa. Suuri Pyhä Henki todistaa, että Jeesus tulee pian, sillä se on Sanan mukaisesti, ja kaikki merkit ovat täyttymässä! Me olemme lopunajassa!

⁹⁰ Hän ei halunnut tehdä mitään virheitä, joten hän pysytteli erämaassa, kunnes oli vakuuttunut siitä, että tietäisi kuka Messias oli. Ja Jumala sanoi hänelle, minkä kaltaista merkkiä odottaa, kun hän näkisi Messiaan. Niinpä, kun hän näki Hänet, ja näki tuon merkin, jonka piti seurata Häntä, hän oli vakuuttunut siitä, että se oli Hän. Hän sanoi: "Minä todistan, että se on Hän." Sillä Jumala oli 712 vuotta aikaisemmin kertonut hänestä profeetan kautta sanoen, että hän oli "huutavan ääni erämaassa. Valmistakaa Herran tie ja tehkää Hänen polkunsa suoriksi." Ja se Jumala, joka oli ennalta määrännyt hänet ja ennalta määrännyt hänet tuohon tehtävään, oli se Jumala, jota hän odotti, kunnes hän kuuli siltä Jumalalta. Aamen! Kun tuo Jumala kertoi

tulemme me olemaan huolissamme kadotetuista! Me teemme kaiken, minkä voimme saadaksemme Evankeliumin levitetyksi!

¹¹⁷ Jaakob viipyi eräänä yönä koko yön painiskellen ja painiskellen, tuo painiskeleva ruhtinas. Hän painiskeli koko yön. Hän oli vältellyt Eesauta tehden sitä ja tätä. Hän pelkäsi häntä kuollakseen. Ja kun hän kuuli Eesaun olevan tulossa, pani hän vaimonsa kulkemaan puron ylitse ja meni itse toiselle puolelle ja polvistui alas. Ja tiedätekö, Jumala tuli alas ja sai otteen Jaakobista, ja he painiskelivat koko yön. Niinpä hän ei alusta alkaen ollut täysin vakuuttunut, mutta kun Jumala oli loppuun käsitellyt hänet, hän oli vakuuttunut! Kyllä, hän viipyi ja piti kiinni, kunnes oli vakuuttunut siitä, että se oli Jumala!

¹¹⁸ Veli, silloin hän ei pelännyt Eesauta! Ylitettyään virran hän oli heikko ja ontui. Näytti siltä, kuin se olisi ollut pahin tilanne, missä olla voi, hän oli heikompi kuin mitä hän koskaan oli ollut. Hän oli tullut rammaksi ja kaikkea, mutta kun Eesau sanoi hänelle: "Tahdotko sinä, että lähetän armeijan auttamaan sinua?"

¹¹⁹ Hän sanoi: "Minä en tarvitse apua." Miksi? Hän oli vakuuttunut siitä, että se Jumala, josta hänellä oli ote, voisi pitää huolen hänestä! Halleluja! Jos ihmiset vain haluaisivat tehdä sen!

¹²⁰ Te voitte olla vakuuttuneita, että se Jumala, joka ottaa otteen teistä, muotoilee teidän sydämenne ja tekee teistä uuden luomuksen Kristuksessa Jeesuksessa. Antaa sairauden, kuoleman tai minkä muun tahansa tulla, te olette vakuuttunut, että Hän voi huolehtia siitä niin kuin aikaisemminkin. Aamen! Minä pidän siitä.

¹²¹ Samgar, tuo mies, josta eräänä iltana puhuimme, hän oli huolissaan perheestään. Kyllä, hän tiesi, että he olivat nälkäisiä. Ja filistealaiset tulivat, tuhannen heitä. Uskon, että heitä oli siellä kuusisataa aseistettua miestä tulossa tietä pitkin. Hän oli huolissaan perheestään, koska he kuolisivat nälkään tuona talvena. Mutta hän pysyi siellä ajatellen ja tutkistellen, mitä hän voisi tehdä? Hän viipyi siellä, kunnes oli vakuuttunut, että Jumala pitää lupauksensa.

¹²² Katsokaa nyt, mitä hän olisi voinut ajatella: "Täällä isäni Abraham, josta kannan ruumiissani ympärileikkauksen merkkiä, koska uskon, että Abraham oli Jumalan mies. Hän oli vakuuttunut. Hän jätti kotinsa. Hän jätti kaiken, mitä hänellä oli, palvelakseen Jumalaa. Ja siellä vuorella tuona päivänä, kun hän uhrasi oinaan Iisakin sijasta, Jumala sanoi

¹⁰⁹ Ja he sanoivat: “Rabbi”, joka on käännettynä, “Mestari, missä Sinä asut?”

¹¹⁰ Ja Hän sanoi: “Tulkaa ja katsokaa.” Sepä ihmeellinen kutsu! Tulkaa ja katsokaa! Minä pidän siitä.

¹¹¹ Näin Filippus sanoi Natanaelille. Kun Natanael sanoi: “Voisiko mitään hyvää tulla Nasaretista?” Hän sanoi: “Tule ja katso.”

¹¹² Niinpä me tulemme ottamaan selvää! Älkää istuko kotona ja arvostelko. Tulkaa ottamaan selvää! Tulkaa itse katsomaan!

¹¹³ No niin, he sanoivat, että se oli ehtoolla, joten Andreas viipyi koko yön. Oi, se on hyvä tapa. Hän viipyi, kunnes oli vakuuttunut! Mitä tuo Mies oli sanonut hänelle tuona iltana, tai mitä Hän oli tehnyt, siinä oli jotakin, mikä oli saanut Andreaksen täysin vakuuttuneeksi siitä, että Hän oli Messias.

¹¹⁴ Seuraavana päivänä todella varhain, voin kuvitella hänen napanneen takkinsa ja hattunsa ja lähteneen virralle, koska Pietari olisi kalastamassa siellä. Ja hän sanoi: “Tule katsomaan, kenet me olemme löytäneet. Se on Messias.” Hän oli vakuuttunut! Kun hän oli täysin vakuuttunut siitä, että se oli Messias, hän oli huolissaan veljestään!

¹¹⁵ Se on vikana tänä iltana. Ihmiset eivät ole vakuuttuneita Sanomasta. Ihmiset eivät ole vakuuttuneita Pyhästä Hengestä. Jos te olette todella vakuuttunut, silloin te olette huolissanne. Te tullette tekemään kaiken, mitä vain voitte, tehdäkseen sen. Te sanotte: “Mutta, veli Branham, minä en ole saarnaaja.” No niin, te voitte myös tehdä jotakin.

¹¹⁶ Muistan erään kerran, kun meillä oli kokous. Siellä eräs maanviljelijä pelastui ja täyttyi Pyhällä Hengellä eikä hänellä ollut mitään muuta kuin kokemuksensa ja kuorma-autonsa, mutta hän kuljetti niin monia kokouksiin, että ennen kuin kokoukset olivat ohitse, hänellä oli kolmekymmentä muuta, jotka olivat täyttyneet Pyhällä Hengellä. Miksi? Hän oli vakuuttunut! Ja kun hän oli vakuuttunut, hän oli huolissaan. Hänen pieni tyttärensä oli parantunut. Meillä oli sairaita ihmisiä joka ilta, kuorma-autolastillinen heitä, hän toi heitä kaikkialta. Kolmekymmentä sai Pyhän Hengen. Katsokaahan, hän oli vakuuttunut siitä, että se oli oikein, joten hän oli huolissaan jostakusta muusta! Ja mekin olemme, jos me olemme vakuuttuneita, että Jeesus tulee pian,

hänelle, mitä tulisi tapahtumaan, hän oli vakuuttunut. Kun hän näki tuon merkin, hän sanoi: “Siellä Hän on!” Aamen!

⁹¹ Jos me vain olisimme niin vilpittömiä! Jos me odottaisimme alttarilla! Niin että emme saisi vain jonkinlaista pientä tunnetta ja hyppäisi ylös ja juoksisi pois, vaan pysyisimme siellä! Ei väliä sillä, mitä tapahtuu, pysykää siellä, kunnes olette täydellisesti vakuuttuneita Hänen ylösnousemuksensa voiman kautta, että Pyhä Henki on ottanut otteen teistä ja pitää teistä kiinni, ja te olette uusi luomus Kristuksessa! Pysykää siellä, kunnes olette kuolleita ja jälleen ylösnousseita! Silloin te ette tule menemään veteen tekopyhänä. Te menette sinne ja te tiedätte, että Hän kuoli teidän puolestanne, ja te kuolitte Hänen kanssaan. Te menette sinne ollaksenne jälleen ylösnousseita Hänen kanssaan. Osoitukseksi maailmalle, että te uskotte Hänen kuolleen ja nousseen ylös jälleen, ja että te olette kuolleita Hänen kanssaan ja olette jo ylösnoussut uudestaan. Ja nyt te tullette istumaan taivaallisissa paikoissa syöden lammasten ruokaa. Oikein.

⁹² Tämä suuri Andreas, josta olemme puhumassa, Simonin veli, hän viipyi koko yön, kunnes oli vakuuttunut. Kun hän oli kulkenut siellä rannalla, oli tämä suuri profeetta, Johannes sanonut: “Siellä on Eräs. Tuo aika on käsillä. Kaikki te käärmeiden jälkeläiset ruohikossa, älkää ajatelko sanovanne: ‘Minä kuulun tähän ja minä kuulun tuohon. Meillä on isänämme Abraham.’ Minä sanon teille, että Jumala on kykenevä näistä kivistä nostamaan lapsia Abrahamille.” Oi, hän vain laski kirveen puun juurelle.

⁹³ Katsokaahan, Johannes oli korpien mies. Katsokaa mistä hän puhui: kirveistä, puista, käärmeistä. Näettekö? Sellaisiin hän oli tottunut siellä erämaissa. Ja hän sanoi: “Kirves on laskettu puun juurelle, ja jokainen puu, joka ei tuota hyvää hedelmää, tullaan hakkaamaan maahan ja polttamaan.” Hän oli käyttänyt kirvestä puun kaatoon ja leikannut käärmeiltä päät pois ja kaikkea sellaista. Hän oli korven asukas.

⁹⁴ Ei ihme että Jeesus sanoi: “Mitä te menitte katsomaan?” Niin kuin saarnasin siitä tuossa *Unohdetussa autuudessa*, kuinka Johanneksen opetuslasten mentyä yli kukkulan, Hän sanoi: “Mitä te menitte sinne ulos katsomaan? Hienoihin vaatteisiin puettua miestä.” Hän sanoi: “Sen kaltaisia kutsutaan, ‘tohtoriksi’ ja ‘Pyhäksi Isäksi’. He käyttävät pehmeitä vaatteita ja he suutelevat lapsia ja vihkivät nuoria ja hautaavat vanhoja. Sellainen mies käsittelee kynäveistä.” Mitä sellainen mies

tietäisi kahden-käden miekasta taistelurintamalla? “Menittekö te sellaista katsomaan?”

⁹⁵ Hän sanoi: “Menittekö te katsomaan mitä tahansa tuulen heiluttamaa ruokoa. Tai että jokainen pieni ryhmä, joka ilmaantuu, saa teidät vaihtamaan tästä tuohon, ja tästä tuohon?” Niin ei ollut Johannes! Hän oli vakuuttunut. Hän tiesi missä seiso! Hän tiesi asemansa! Se ei heiluttanut Johannesta minnekään. Ei, ei!

⁹⁶ Hän sanoi: “Mitä te sitten menitte katsomaan, profeettaako?” Hän sanoi: “Ja Minä sanon teille, suurempi kuin profeetta. Hän oli enemmän kuin profeetta!”

⁹⁷ Niinpä Johannes oli vakuuttunut ja hän alkoi saarnata. Ja Andreas oli osallistunut hänen kokouksiinsa. Ja niinpä, kun Jeesus kulki ohitse, Andreaan ja erään toisen opetuslapsen ollessa siellä, Johannes osoitti Jeesusta ja sanoi: “Katso Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin.” Ja he seurasivat Häntä.

⁹⁸ Pidän siitä. Toivoisin, että minulla olisi niin paljon voimaa saarnaamisessani! Että kun sanon: “Katso Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin”, lähtee jokainen henkilö seuraamaan Häntä. Oi...

“Mistä minä löydän Hänet, veli Branham?” Voin näyttää sen teille!

⁹⁹ Äskettäin olin Kristittyjen Liikemiesten kokouksessa ollessani saarnaamassa länsirannikolla. Ja siellä eräs mies tuli luokseni ja sanoi: “Hei, etkö sinä ole saarnaaja?”

Ja minä sanoin: “Kyllä olen.”

Hän sanoi: “Mitä sinä teet näiden liikemiesten kanssa?”

Minä sanoin: “Minä olen liikemies.”

Ja hän sanoi: “Oi. Minkä kaltaisia liikeasioita sinulla on?”

Minä sanoin: “Varmuusasioita.”

Hän sanoi: “Minkä kaltaisesta vakuutuksesta on kysymys?”

Minä sanoin: “Varmuudesta.”

Hän sanoi: “Minkä kaltainen se on?”

¹⁰⁰ Ja minä sanoin: “Siunattu varmuus, Jeesus on mun.” Minä sanoin: “Jos olet kiinnostunut vakuutuskirjasta, niin haluaisin puhua siitä kanssasi.”

¹⁰¹ Eräs ystäväni, herra Snyder, mukava poika, tuli tapaamaan minua kotiini. Ja olen tuntenut hänet pitäen, ja me kävimme koulua yhdessä. Ja hän sanoi: “Billy, haluaisin myydä sinulle vakuutuksen.”

¹⁰² No niin, minulle tehtiin kerran pientä vilppiä vakuutuksen suhteen, enkä enää koskaan ottanut sellaista. Niinpä minä sanoin: “Wilmer, minä tosiaan haluaisin, pidin hänestä, mutta”, minä sanoin, “minulla jo on varmuus.”

Hän sanoi: “Oi, onko sinulla?”

¹⁰³ Vaimoni katsoi minua niin kuin olisin joku tekopyhä. Hän tiesi, ettei minulla ollut mitään vakuutusta [insurance], mutta minä sanoin “varmuus” [assurance]. Näettekö?

¹⁰⁴ Hän sanoi: “Oi, olen pahoillani, Billy.”

Hän sanoi: “Mikä yhtiö se on?”

Minä sanoin: “Iankaikkinen Elämä.”

Hän sanoi: “En usko koskaan kuulleen siitä yhtiöstä.”

Minä sanoin: “Sinun pitäisi.” Oi, olen vakuuttunut että se on oikein! Se on oikein!

¹⁰⁵ Niinpä Johannes saarnasi ja sanoi: “Siellä Hän on! Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin.”

¹⁰⁶ Kun me näemme Hänen liikkuvan kuulijakunnan ylitse, vetävän esiin jonkun syntisen tai sairaan henkilön ja puhuvan heille, niin me tiedämme, että se on Jumala. Ja kuka tahansa, joka jotakin tietää, tietää, etten minä voisi tehdä sitä! Minä haluaisin sanoa: “Katso Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!”

¹⁰⁷ Haluaisin nähdä ihmisten sanovan: “Minä uskon sen. Nyt minä kadun syntejäni. Minä uskon Jeesukseen Kristukseen.” Oi, haluaisin nähdä heidän tekevän sen!

¹⁰⁸ Ja nämä opetuslapset lähtivät heti seuraamaan Jeesusta. Ja Hän katsoi ympärilleen ja näki heidät. Ja Hän sanoi: “Mitä te etsitte?”